



Oznámení č.	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Soudní dvůr Evropské unie		
2013/C 313/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 304, 19.10.2013	1
Tribunál		
2013/C 313/02	Volba předsedy Tribunálu	2
2013/C 313/03	Volba místopředsedy Tribunálu	2
2013/C 313/04	Volby předsedů senátů	2
2013/C 313/05	Přidělení soudců k senátům	2
2013/C 313/06	Kritéria přidělování věcí senátům	4
2013/C 313/07	Plénium	4
2013/C 313/08	Složení velkého senátu	5
2013/C 313/09	Kasační senát	5

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 313/10	Určení soudce nahrazujícího předsedu Tribunálu pro účely rozhodování o předběžných opatřeních	5
Soud pro veřejnou službu Evropské unie		
2013/C 313/11	Složení senátů a přidělení soudců k senátům.....	6

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 313/12	Věc C-407/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 17. července 2013 — Rotondo a další v. Rete Ferroviaria Italiana	7
2013/C 313/13	Věc C-418/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte costituzionale (Itálie) dne 23. července 2013 — Napolitano a další v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	7
2013/C 313/14	Věc C-420/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 24. července 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG v. Deutsches Patent- und Markenamt	8
2013/C 313/15	Věc C-421/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 24. července 2013 — Apple Inc. v. Deutsches Patent- und Markenamt	8
2013/C 313/16	Věc C-428/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Consiglio di Stato (Itálie) dne 26. července 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze a AAMS v. Yesmoke Tobacco	9
2013/C 313/17	Věc C-434/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2013 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 17. května 2013 ve věci T-146/09, Parker ITR Srl a Parker-Hannifin Corp. v. Komise	9
2013/C 313/18	Věc C-441/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 5. srpna 2013 — Pez Hejduk v. EnergieAgentur.NRW GmbH	10
2013/C 313/19	Věc C-448/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. srpna 2013 Delphi Technologies, Inc. proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 6. června 2013 ve věci T-515/11, Delphi Technologies, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).....	10
2013/C 313/20	Věc C-449/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance d'Orléans (Francie) dne 12. srpna 2013 — CA Consumer Finance v. Ingrid Bakkaus a další.....	11



<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 313/21	Věc C-450/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. srpna 2013 Donaldson Filtration Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 30. května 2013 ve věci T-396/11, ultra air GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ...	12
2013/C 313/22	Věc C-454/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) dne 13. srpna 2013 — Belgacom SA v. Commune d'Etterbeek	13
2013/C 313/23	Věc C-466/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2013 Repsol proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 27. června 2013 ve věci T-89/12, Repsol YPF v. OHIM — Ajuntament de Roses (R)	13
2013/C 313/24	Věc C-496/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. září 2013 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. července 2013 ve věci T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	13

Tribunál

2013/C 313/25	Věc T-73/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung v. Komise („Finanční podpora vyplacená v rámci programu Daphné II — Stanovení konečné částky, kterou je třeba vyplatit příjemci — Oznámení o dluhu — Napadnutelný akt — Povinnost uvést odůvodnění — Spravedlivý proces — Nesprávné posouzení“)	15
2013/C 313/26	Věc T-142/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise („Jazykový režim — Oznámení o otevřených výběrových řízeních na místa administrátorů a asistentů — Zveřejnění úplného znění ve třech úředních jazycích — Informace týkající se oznámení o otevřených výběrových řízeních — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Jazyk, ve kterém probíhají zkoušky — Výběr druhého jazyka ze tří úředních jazyků“)	15
2013/C 313/27	Věc T-164/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise („Jazykový režim — Oznámení o otevřeném výběrovém řízení za účelem vytvoření seznamu vhodných kandidátů na místa lékařů — Úplné zveřejnění ve třech úředních jazycích — Informace o otevřeném výběrovém řízení — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Zkušební jazyk — Výběr druhého jazyka mezi třemi úředními jazyky“)	15
2013/C 313/28	Věc T-380/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Nizozemsko v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Žádost o získání přístupu k určitým důvěrným částem konečného rozhodnutí Komise, týkajícího se kartelové dohody — Odepření přístupu — Povinnost odůvodnění — Povinnost konkrétního a individuálního zkoumání — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetích osob — Výjimka týkající se ochrany cílů vyšetřování — Převažující veřejný zájem — Loajální spolupráce“)	16
2013/C 313/29	Věc T-525/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Poste Italiane v. Komise („Státní podpory — Odměňování prostředků na poštovních běžných účtech u státní pokladny — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje se její navrácení — Pojem „státní podpora“ — Výhoda“)	16



2013/C 313/30	Věc T-536/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Huvis v. Rada („Dumping — Dovoz polyesterových střížových vláken pocházejících z Jižní Koreje — Zachování antidumpingového cla po částečném prozatímním přezkumu — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední a osobní dotčenost — Přípustnost — Rovné zacházení a zákaz diskriminace — Článek 9 odst. 5 a čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 384/96 (nyní čl. 9 odst. 5 čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009)“)	17
2013/C 313/31	Věc T-537/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber a další v. Rada („Dumping — Dovoz polyesterových střížových vláken pocházejících z Číny — Zachování antidumpingového cla po částečném prozatímním přezkumu — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení a zákaz diskriminace — Článek 9 odst. 5 a čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 384/96 (nyní čl. 9 odst. 5 a čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009)“)	17
2013/C 313/32	Věc T-548/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Total v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh parafinových vosků — Trh gače — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Právo na obhajobu — Zásada legality trestných činů a trestů — Presumpce neviny — Přičitatelnost protiprávního jednání — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení pravidel hospodářské soutěže jejími dceřinými společnostmi — Rozhodující vliv vykonávaný mateřskou společností — Domněnka v případě vlastnictví 100 % kapitálu“)	18
2013/C 313/33	Věc T-566/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Total Raffinage Marketing v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh parafinových vosků — Trh gače — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Důkaz o existenci kartelové dohody — Pojem jediné a pokračující protiprávní jednání — Doba trvání protiprávního jednání — Přerušování protiprávního jednání — Pokyny o metodě stanovování pokut z roku 2006 — Rovné zacházení — Presumpce neviny — Přičitatelnost protiprávního jednání — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení pravidel hospodářské soutěže jejími dceřinými společnostmi — Rozhodující vliv vykonávaný mateřskou společností — Domněnka v případě vlastnictví 100 % kapitálu — Proporcionalita — Zaokrouhlovací metoda — Plná jurisdikce“)	18
2013/C 313/34	Věc T-126/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise („Jazykový režim — Oznámení o otevřeném výběrovém řízení na místa administrátorů — Zveřejnění úplného znění ve třech úředních jazycích — Informace týkající se oznámení o otevřeném výběrovém řízení — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Jazyk, ve kterém probíhají zkoušky — Výběr druhého jazyka ze tří úředních jazyků“)	19
2013/C 313/35	Věc T-218/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise („Jazykový režim — Oznámení o otevřeném výběrovém řízení na místa asistentů — Jazyk, ve kterém probíhají zkoušky — Výběr druhého jazyka ze tří úředních jazyků“)	19
2013/C 313/36	Věc T-347/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Německo v. Komise („Státní podpory — Bezúplatný převod některých území národního přírodního bohatství — Opatření, která mají zajistit finanční podporu velkých projektů na ochranu životního prostředí — Rozhodnutí prohlašující podpory za slučitelné se společným trhem — Pojem podnik — Povinnost uvést odůvodnění“)	20



2013/C 313/37	Věc T-320/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt v. OHIM — Castel Frères (CASTEL) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství CASTEL — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Přípustnost — Absolutní důvod pro zamítnutí neuplatněný před odvolacím senátem — Zkoumání skutečností z úřední moci — Článek 76 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009“)	20
2013/C 313/38	Věc T-551/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Fri-El Acerra v. Komise („Státní podpory — Dotace na odkup a přeměnu tepelné elektrárny na elektrárnu na biopaliva — Rozhodnutí prohlášení podpory za neslučitelnou s vnitřním trhem — Uplatnění racione temporis pokynů pro vnitrostátní regionální podporu — Legitimní očekávání — Motivační účinek“)	21
2013/C 313/39	Věc T-111/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — ClientEarth v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Studie, které obdržela Komise, týkající se provedení směrnic v oblasti životního prostředí — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Konkrétní a individuální přezkum — Slučitelnost s Aarhuskou úmluvou — Převažující veřejný zájem — Důsledky překročení lhůty pro přijetí výslovného rozhodnutí — Rozsah povinnosti aktivního šíření informací o životním prostředí“)	21
2013/C 313/40	Věc T-214/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — ClientEarth a PAN Europe v. EFSA (Přístup k dokumentům — (ES) č. 1049/2001 — Jména odborníků, jež předložili vyjádření k návrhu pokynů týkajících se odborné literatury, která má být připojena k žádostem o povolení uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin a účinné látky obsažené v těchto přípravcích — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Ochrana osobních údajů — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Povinnost uvést odůvodnění)	21
2013/C 313/41	Věc T-264/11 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2013 — De Nicola v. EIB („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Povyšování — Hodnocení a povyšování za rok 2007 — Rozhodnutí odvolacího výboru — Psychické obtěžování — Přiměřená lhůta — Návrh na zrušení — Žádost o náhradu škody“)	22
2013/C 313/42	Věc T-331/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Besselink v. Rada („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Návrh rozhodnutí Rady, kterým se Komise zmocňuje k jednání o Dohodě o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod — Výjimka týkající se ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů — Částečný přístup — Povinnost uvést odůvodnění — Návrh na organizační procesní opatření nebo na dokazování — Nepřípustnost“)	22
2013/C 313/43	Věc T-380/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Palirria Souliotis v. Komise („Žaloba na neplatnost — Společný celní sazebník — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Položka sazebníku — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“)	23
2013/C 313/44	Věc T-383/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Makhlouf v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Omezení vstupu na území Unie a průjezdu přes ně — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Základní práva“)	23



2013/C 313/45	Věc T-418/11 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2013 — De Nicola v. EIB („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Zdravotní pojištění — Zamítnutí úhrady léčebných výloh — Žádost o určení nezávislého lékaře — Přiměřená lhůta — Zamítnutí návrhu na zahájení smírčího řízení — Návrh na zrušení — Žádost o úhradu léčebných výloh — Překážka věci zahájené“)	23
2013/C 313/46	Věc T-457/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Valeo Vision v. Komise („Žaloba na neplatnost — Společný celní sazebník — Zařazení do kombinované nomenklatury — Sazební číslo — Neexistence osobního dotčení — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“)	24
2013/C 313/47	Věc T-492/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — „Rauscher“ Consumer Products v. OHIM (Ztvárnění tampónu) („Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství představující hygienický tampón — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	24
2013/C 313/48	Věc T-563/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Anboubá v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá proti Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Důkazní břemeno — Zjevně nesprávné posouzení — Právo se v řízení účinně bránit — Povinnost uvést odůvodnění — Řízení bez účasti žalovaného — Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	24
2013/C 313/49	Věc T-592/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Anboubá v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Presumpce nevinny — Důkazní břemeno — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění“)	25
2013/C 313/50	Věc T-618/11 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2013 — De Nicola v. EIB („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Povyšování — Hodnocení a povyšování za rok 2008 — Rozhodnutí odvolacího výboru — Rozsah přezkumu — Hodnotící zpráva — Námitka protiprávnosti — Přiměřená lhůta — Návrh na zrušení — Žádost o náhradu škody — Litispendence“)	25
2013/C 313/51	Věc T-383/13: Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Chatzianagnostou v. Rada a další	26
2013/C 313/52	Věc T-386/13: Žaloba podaná dne 29. července 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB a další v. Rada a Komise	27
2013/C 313/53	Věc T-402/13: Žaloba podaná dne 31. července 2013 — Orange v. Komise	28
2013/C 313/54	Věc T-406/13: Žaloba podaná dne 29. července 2013 — Gossio v. Rada	28
2013/C 313/55	Věc T-416/13: Žaloba podaná dne 13. srpna 2013 — Stanleybet Malta a Stanley International Betting v. Komise	29
2013/C 313/56	Věc T-427/13: Žaloba podaná dne 12. srpna 2013 — Gruppo Norton v. OHIM — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)	30



IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 313/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 304, 19.10.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 298, 12.10.2013

Úř. věst. C 291, 5.10.2013

Úř. věst. C 284, 28.9.2013

Úř. věst. C 274, 21.9.2013

Úř. věst. C 260, 7.9.2013

Úř. věst. C 252, 31.8.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Volba předsedy Tribunálu

(2013/C 313/02)

Soudci Tribunálu, shromážděni dne 16. září 2013, zvolili v souladu s ustanoveními článku 7 jednacího řádu soudce p. Marca Jaegera předsedou Tribunálu na období od 16. září 2013 do 31. srpna 2016.

Volba místopředsedy Tribunálu

(2013/C 313/03)

Soudci Tribunálu, shromážděni dne 17. září 2013, zvolili v souladu s ustanoveními článku 9a Protokolu o statutu Soudního dvora Evropské unie, ve spojení s čl. 47 prvním pododstavcem téhož Protokolu, soudce p. Heikki Kanninena místopředsedou Tribunálu na období od 17. září 2013 do 31. srpna 2016.

Volby předsedů senátů

(2013/C 313/04)

V souladu s článkem 15 jednacího řádu zvolil Tribunál dne 18. září 2013 pí Martins Ribeiro, p. Papasavase, p. Preka, p. Dittricha, p. Frimodt Nielsena, p. van der Woudeho, p. Gratsiase a p. Berardise na období od 18. září 2013 do 31. srpna 2016 předsedy senátů složených z pěti a tří soudců.

Přidělení soudců k senátům

(2013/C 313/05)

Dne 17. září 2013 rozhodl Tribunál o zřízení devíti senátů složených z pěti soudců a devíti senátů složených ze tří soudců na období od 17. září 2013 do 31. srpna 2016 a dne 23. září 2013 rozhodl, že na období od 23. září 2013 až do 31. srpna 2016 jsou soudci přiděleni k senátům následujícím způsobem:

I. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Kanninen, předseda senátu, pí Pelikánová, pí Jürimäe, p. Buttigieg a p. Gervasoni, soudci,

1. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Kanninen, předseda senátu;

pí Pelikánová, soudkyně;

p. Buttigieg, soudce,

II. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

pí Martins Ribeiro, předsedkyně senátu, p. Forwood, pí Jürimäe, p. Bieliūnas a p. Gervasoni, soudci,

2. senát, v němž zasedají tři soudci:

pí Martins Ribeiro, předsedkyně senátu;
pí Jürimäe, soudkyně;
p. Gervasoni, soudce,

III. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Papasavvas, předseda senátu, p. Forwood, pí Labucka, p. Bieliūnas a p. Kreuzschitz, soudce,

3. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Papasavvas, předseda senátu;
p. Forwood, soudce;
p. Bieliūnas, soudce,

IV. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Prek, předseda senátu, pí Labucka, p. Schwarcz, pí Tomljenović a p. Kreuzschitz, soudci,

4. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Prek, předseda senátu;
pí Labucka, soudkyně;
p. Kreuzschitz, soudce,

V. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Dittrich, předseda senátu, p. Dehousse, p. Schwarcz, pí Tomljenović a p. Collins, soudci,

5. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Dittrich, předseda senátu;
p. Schwarcz, soudce;
pí Tomljenović, soudce,

VI. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Frimodt Nielsen, předseda senátu, p. Dehousse, pí Wiszniewska-Białecka, p. Collins a p. Ulloa Rubio, soudci,

6. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Frimodt Nielsen, předseda senátu;
p. Dehousse, soudce;
p. Collins, soudce,

VII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. van der Woude, předseda senátu, pí Wiszniewska-Białecka, pí Kančeva, p. Wetter a p. Ulloa Rubio, soudci,

7. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. van der Woude, předseda senátu;
pí Wiszniewska-Białecka, soudkyně;
p. Ulloa Rubio, soudce,

VIII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Gratsias, předseda senátu, p. Czúcz, p. Popescu, pí Kančeva a p. Wetter, soudci,

8. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Gratsias, předseda senátu;
pí Kančeva, soudce;
p. Wetter, soudce,

IX. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

p. Berardis, předseda senátu, p. Czúcz, pí Pelikánová, p. Popescu a p. Buttigieg, soudci,

9. senát, v němž zasedají tři soudci:

p. Berardis, předseda senátu;
p. Czúcz, soudce;
p. Popescu, soudce.

Kritéria přidělování věcí senátům

(2013/C 313/06)

Dne 23. září 2013 stanovil Tribunál následující kritéria přidělování věcí senátům na dobu od 23. září 2013 do 31. srpna 2016 v souladu s článkem 12 jednacího řádu:

1. Kasační opravné prostředky podané proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu jsou přidělovány po podání návrhu, aniž je dotčeno pozdější použití článků 14 a 51 jednacího řádu, kasačnímu senátu.
2. Jiné věci, než jsou věci uvedené v odstavci 1, jsou přidělovány po podání návrhu nebo žaloby, aniž je dotčeno pozdější použití článků 14 a 51 jednacího řádu, senátům složeným ze tří soudců.

Věci uvedené v tomto odstavci jsou přidělovány senátům podle tří různých pořadí stanovených v závislosti na pořadí zápisu věcí v soudní kanceláři:

- ve věcech týkajících se provádění soutěžních pravidel použitelných na podniky, pravidel ohledně podpor poskytnutých státy a pravidel vztahujících se na ochranná obchodní opatření;
- ve věcech týkajících se práv duševního vlastnictví uvedených v čl. 130 odst. 1 jednacího řádu;
- ve všech ostatních věcech.

Předseda Tribunálu se může odchýlit od těchto pořadí za účelem přihlídnutí k vzájemné souvislosti některých věcí nebo zajištění vyváženého rozdělení pracovního zatížení.

Plénium

(2013/C 313/07)

Dne 23. září 2013 Tribunál rozhodl v souladu s čl. 32 odst. 1 druhým pododstavcem jednacího řádu a na období od 23. září 2013 do 31. srpna 2016, že pokud je v návaznosti na určení generálního advokáta na základě článku 17 jednacího řádu počet soudců pléna Tribunálu sudý, předem stanovené pořadí, uplatňované po dobu tří let, na kterou jsou zvoleni předsedové senátů, podle kterého předseda Tribunálu určí soudce, který se nezúčastní rozhodování dotyčné věci, je opačným pořadím, než které soudci zastávají podle délky výkonu funkce v souladu s článkem 6 jednacího řádu, ledaže soudce, který je takto určený, je soudcem zpravodajem. V posledně uvedeném případě bude určen soudce, který mu v pořadí podle délky výkonu funkce bezprostředně předchází.

Složení velkého senátu

(2013/C 313/08)

Dne 23. září 2013 Tribunál rozhodl, že v souladu s čl. 10 odst. 1 jednacího řádu a na období od 23. září 2013 do 31. srpna 2016 budou třinácti soudci, z nichž se skládá velký senát, předseda Tribunálu, místopředseda, osm předsedů senátů, dva soudci zasedající v kolegiu o třech soudcích, jemuž byla věc původně předložena a jeden další soudce. Posledně uvedený soudce je určen podle pořadí stanoveného v článku 6 jednacího řádu a na ročním základě z těch dvou soudců, kterými by bylo doplněno kolegium o třech soudcích, jemuž byla věc původně předložena, kdyby tato věc byla přidělena senátu složenému z pěti soudců.

Kasační senát

(2013/C 313/09)

Dne 23. září 2013 rozhodl Tribunál, že se kasační senát skládá na období od 23. září 2013 do 31. srpna 2016 z předsedy Tribunálu a podle rotačního systému ze dvou předsedů senátů, nebo, má-li zasedat místopředseda, z místopředsedy a jednoho předsedy senátu.

Soudci, kteří zasedají s předsedou kasačního senátu za účelem vytvoření rozšířeného kolegia o pěti soudcích, jsou tři soudci kolegia, jemuž byla věc původně předložena, a podle rotačního systému dva předsedové senátů, nebo, má-li zasedat místopředseda, místopředseda a jeden předseda senátu.

Určení soudce nahrazujícího předsedu Tribunálu pro účely rozhodování o předběžných opatřeních

(2013/C 313/10)

Dne 23. září 2013 rozhodl Tribunál v souladu s článkem 106 jednacího řádu určit soudce p. Forwooda, aby nahradil předsedu Tribunálu v případě jeho nepřítomnosti nebo překážky na jeho straně jako soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních na dobu od 23. září 2013 do 31. srpna 2016.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Složení senátů a přidělení soudců k senátům

(2013/C 313/11)

Dne 30. listopadu 2005 ⁽¹⁾ rozhodl Soud, že bude zasedat ve třech senátech a v plénu. Rozhodnutím ze dne 8. října 2013 Soud na období od 8. října 2013 do 30. září 2014 přidělil soudce k senátům následujícím způsobem:

1. senát

p. H. KREPPEL, předseda senátu,
p. E. PERILLO a p. R. BARENTS, soudci,

2. senát

pí M. I. ROFES I PUJOL, předsedkyně senátu,
p. K. BRADLEY a M. J. SVENNINGSEN, soudci,

3. senát, v němž zasedají tři soudci

p. S. VAN RAEPENBUSCH, předseda Soudu,
p. E. PERILLO, p. R. BARENTS, p. K. BRADLEY a p. J. SVENNINGSEN, soudci.

V posledně uvedeném senátu bude zasedat předseda střídavě buď se soudci p. E. Perillem a p. J. Svenningsem, nebo se soudci p. R. Barentsem a p. K. Bradleyem, aniž by byla dotčena souvislost věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005 C 322, s. 16.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte
suprema di cassazione (Itálie) dne 17. července 2013 —
Rotondo a další v. Rete Ferroviaria Italiana**

(Věc C-407/13)

(2013/C 313/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobci: Francesco Rotondo a další

Žalovaná: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Předběžné otázky

- 1) Lze na práci v odvětví plavby použít ustanovení rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, jež byla provedena směrnicí Rady 1999/70/ES ⁽¹⁾, a zejména může se ustanovení 2 bod 1 vztahovat i na zaměstnance přijaté na dobu určitou na trajektové lodě, které zajišťují denní spoje?
- 2) Brání rámcová dohoda provedená směrnicí Rady 1999/70/ES a zejména její ustanovení 3 bod 1 vnitrostátní právní úpravě, která stanoví (článek 332 zákoníku o letecké a lodní dopravě), že má být uvedena „doba trvání“ smlouvy, nikoliv její „konec“, a je s uvedenou směrnicí slučitelné ustanovení o době trvání smlouvy, kde je stanoven jasný termín jejího trvání („maximálně 78 dní“), ale kde není jasné, kdy k tomu má dojít.
- 3) Brání rámcová dohoda, která je provedena směrnicí Rady 1999/70/ES, a zejména její ustanovení 3 bod 1 vnitrostátní právní úpravě (články 325, 326 a 332 zákoníku o letecké a lodní dopravě), která stanoví jako objektivní důvody

uzavření smlouvy na dobu určitou uskutečnění plavby nebo plaveb, čímž v podstatě dochází k překrytí předmětu smlouvy (poskytnutí služby) a její příčiny (důvod uzavření smlouvy na dobu určitou).

- 4) Brání rámcová dohoda, která je provedena směrnicí, vnitrostátní právní úpravě (a to ustanovením zákoníku o letecké a lodní dopravě), která vylučuje v případě využití obnovování smluv (které může představovat zneužití ve smyslu ustanovení 5), aby tyto smlouvy byly převedeny na pracovní poměr na dobu neurčitou (opatření stanovené v článku 326 zákoníku o letecké a lodní dopravě jen pro případ, že zaměstnanec poskytuje služby nepřetržitě po dobu delší než jeden rok, a za předpokladu, že mezi skončením smlouvy a uzavřením následující smlouvy neuběhne více než šedesát dní)

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst L 175, s. 43)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Corte costituzionale (Itálie) dne 23. července 2013 —
Napolitano a další v. Ministero dell'Istruzione, dell'
Università e della Ricerca**

(Věc C-418/13)

(2013/C 313/13)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte costituzionale

Účastníci původního řízení

Žalobci: Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari

Žalované: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Předběžné otázky

- 1) Má být ustanovení 5 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, jež je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾, ze dne 28. června 1999, vykládáno v tom smyslu, že brání uplatňování čl. 4 odst. 1 poslední věty a odst. 11 zákona č. 124 ze dne 3. května 1999 (naléhavá ustanovení týkající se zaměstnanců ve školství) — který upravuje celoroční zastupování na místech, „která jsou skutečně uprázdněná a jsou k dispozici k 31. prosinci“, a stanoví, že celoroční zastupování se provádí „až do ukončení výběrového řízení na přijetí stálých pedagogických pracovníků“ —, tedy předpisu, který umožňuje používání smluv na dobu určitou, aniž by byly stanoveny jasné lhůty pro ukončení výběrových řízení, a aniž by se stanovilo právo na náhradu škody?
- 2) Představují potřeby organizace italského systému školství tak, jak jsou výše uvedeny, objektivní důvody ve smyslu ustanovení 5 bodu 1 směrnice 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 pro to, aby takový právní předpis, jako tento italský, jež u pracovníků ve školství přijímaných na dobu určitou nestanoví právo na náhradu škody, byl slučitelný s právem Evropské unie?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS; Úř. věst. L 175, s. 43

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 24. července 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG v. Deutsches Patent- und Markenamt

(Věc C-420/13)

(2013/C 313/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Žalovaný: Deutsches Patent- und Markenamt

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat článek 2 směrnice⁽¹⁾ v tom smyslu, že službou ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí i maloobchod se službami?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je třeba vykládat článek 2 směrnice v tom smyslu, že služby nabízené maloobchodníkem musejí být po obsahové stránce upřesněny stejně jako výrobky, které maloobchodník prodává?

- a) Postačí pro upřesnění služeb, pokud se uvede
- aa) pouze obecná oblast služeb nebo obecné označení,
- bb) pouze třída (třídy) nebo
- cc) každá služba konkrétně?
- b) Podílejí se tyto údaje na určení data podání přihlášky, nebo je u uvedení obecných označení nebo tříd možná změna nebo doplnění?

- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je třeba vykládat článek 2 směrnice v tom smyslu, že se rozsah ochrany poskytnuté ochranné známce vztahující se na služby maloobchodu službami rozšiřuje i na služby, které maloobchodník poskytuje sám?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, Úř. věst. L 299, s. 25.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundespatentgericht (Německo) dne 24. července 2013 — Apple Inc. v. Deutsches Patent- und Markenamt

(Věc C-421/13)

(2013/C 313/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundespatentgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Apple Inc.

Žalovaný: Deutsches Patent- und Markenamt

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 2 směrnice⁽¹⁾ vykládán tak, že možnost ochrany pro „obal výrobku“ zahrnuje i obal, ve kterém je zhmotněna služba?

- 2) Mají být čl. 2 a čl. 3 odst. 1 směrnice vykládány tak, že označení, které představuje obal, ve kterém je zhmotněna služba, může tvořit ochrannou známku?
- 3) Má být článek 2 směrnice vykládán tak, že požadavek grafické znázornitelnosti je splněn již výtvarným znázorněním nebo doplňky jako je popis obalu nebo absolutními údaji o velikosti v metrických jednotkách nebo relativními údaji o proporcích?
- 4) Má být článek 2 směrnice vykládán tak, že se rozsah ochrany ochranné známky maloobchodních služeb vztahuje i na zboží, které vyrobil samotný maloobchodník?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Consiglio di Stato (Itálie) dne 26. července 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze a AAMS v. Yesmoke Tobacco

(Věc C-428/13)

(2013/C 313/16)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Ministero dell'Economia e delle Finanze a AAMS

Odpůrkyně: Yesmoke Tobacco SpA

Předběžná otázka

Brání čl. 8 odst. 2 směrnice 95/59/ES (¹) ze dne 27. prosince 1995 a čl. 7 odst. 2 směrnice 2011/64/EU (²) ze dne 21. června 2011 tím, že stanoví, že proporcionální sazba a sazba valorické spotřební daně a pevná částka specifické spotřební daně, musí být stejná pro všechny cigarety, takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 39g odst. 4 legislativního nařízení č. 504 ze dne 26. října 1995 (ve znění čl. 55 odst. 2a písm. c) vládního nařízení s mocí zákona č. 78 ze dne 31. května 2010, které bylo s úpravami změněno na zákon č. 122 ze dne 30. července 2010), které stanoví, že spotřební daň z cigaret, jejichž prodejní cena pro veřejnost je nižší než cena cigaret nejžádanější cenové

kategorie, se rovná 115 % základní sazby, čímž stanoví spotřební daň s pevnou minimální specifickou sazbou z cigaret s nižší prodejní cenou, a nikoli minimální sazbou spotřební daně vztahující se na všechny cenové kategorie cigaret tak, jak to umožňuje čl. 16 odst. 7 směrnice 95/59/ES a čl. 14 odst. 2 směrnice 2011/64/EU?

(¹) Směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků (Úř. věst. L 291, s. 40).

(²) Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (Úř. věst. L 176, s. 24).

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2013 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 17. května 2013 ve věci T-146/09, Parker ITR Srl a Parker-Hannifin Corp. v. Komise

(Věc C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Parker ITR Srl, Parker-Hannifin Corp.

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek v rozsahu, v němž se jím zrušuje rozhodnutí a upravuje pokuta;

— v plném rozsahu zamítl žalobu podanou k Tribunálu;

— uložil žalobkyním náklady tohoto řízení a řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise uplatňuje dva důvody kasačního opravného prostředku a navrhuje, aby byl rozsudek částečně zrušen v rozsahu, v němž zrušuje rozhodnutí ve věci COMP/39.406 — Námořní palivové hadice a upravuje pokutu.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál provedl nesprávně právní posouzení, když ignoroval, resp. nesprávně uplatnil judikaturu týkající se hospodářského nástupnictví v rámci skupiny a judikaturu týkající se přechodu odpovědnosti mezi podniky v rámci nástupnictví. Tribunál pojal převod aktiv ze společnosti ITR na společnost Parker ITR (v té době nazývanou ITR Rubber) (v rámci skupiny Saiag) společně s následným převodem podílu (převod podílu Saiag v Parker ITR na Parker-Hannifin), přičemž nesprávně předpokládal, že došlo k *převodu protiprávně jednajících podniků v rámci skupiny* ze Saiag na Parker-Hannifin. Tribunál nesprávně považoval hospodářské nástupnictví za pouhý přechod odpovědnosti mezi nezávislými podniky Saiag a Parker-Hannifin, jelikož je tím ignorováno hospodářské nástupnictví Praktar ITR v rámci skupiny. Rozsudek tak vychází ze subjektivních záměrů, tj. skutečnosti, že integrace obchodní činnosti v odvětví námořních palivových hadic v rámci společnosti Parker ITR byla součástí plánu prodat podíl v této dceřiné společnosti třetímu subjektu. Takový úmysl stran však není překážkou pro uplatnění judikatury týkající se hospodářského nástupnictví v rámci skupiny (rozsudky ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123; ze dne 11. prosince 2007, ETI a další, C-280/06, Sb. rozh. s. I-10893; ze dne 13. června 2013, Versalis v. Komise, C-511/11 P; ze dne 27. září 2006, Jungbunzlauer v. Komise, T-43/02, Sb. rozh. s. II-3435; ze dne 31. března 2009, ArcelorMittal Lucembursko další v. Komise, T-405/06, Sb. rozh. s. II-771; ze dne 29. března 2011, ArcelorMittal Lucembursko v. Komise a Komise v. ArcelorMittal Lucembursko a další, C-201/09 P a C-216/09 P, Sb. rozh. s. I-2239), podle níž k hospodářskému nástupnictví dochází v *okamžiku převodu v rámci skupiny*, existují-li „*strukturální vazby*“ mezi postupitelem (zde: Saiag/ITR) a nabyvatelem (zde: Parker ITR). Mezi převodem aktiv a převodem podniku je navíc z právního hlediska rozdíl. Ve druhém případě nese převáděný subjekt sám odpovědnost za protiprávní jednání před převodem, což může zahrnovat jeho odpovědnost jakožto hospodářského nástupce za aktiva převedená na subjekt v době, kdy byl stále součástí podniku podílejícího se na protiprávním jednání. Skutečnost, že jiné právní subjekty v rámci podniku mohly být rovněž odpovědné (ačkoli v tomto případě nedostaly pokutu) není důvodem k tomu, aby byla vyloučena odpovědnost převáděné dceřiné společnosti Parker ITR jakožto hospodářského nástupce.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál v rámci výkonu neomezené pravomoci jednal *ultra petita* a protiprávně snížil navýšení pokuty na základě doby trvání protiprávního jednání o 100 000 EUR pro mateřskou společnost Parker Hannifin. Skutečná doba její účasti na protiprávním ani příslušné kritérium pro délku trvání při výpočtu pokuty nebylo společností Parker-Hannifin (či Parker ITR) zpochybněno. Parker-Hannifin úspěšně podala námitky proti přitěžující okolnosti spočívající v její vedoucí úloze, v důsledku čehož Tribunál pokutu upravil, avšak to by Tribunálu nemělo ani v rámci výkonu neomezené soudní pravomoci umožnit měnit jiná kritéria pro výpočet pokuty (zde: délka trvání), proti nimž žalobkyně neuplatňovala žalobní důvod.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Handelsgericht Wien (Rakousko) dne 5. srpna 2013 — Pez Hejduk v. EnergieAgentur.NRW GmbH

(Věc C-441/13)

(2013/C 313/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pez Hejduk

Žalovaná: EnergieAgentur.NRW GmbH

Předběžná otázky

Je čl. 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ třeba vykládat v tom smyslu, že je v právním sporu o porušení práv souvisejících s autorským právem, které bylo způsobeno tím, že byla na internetové stránce zpřístupněna fotografie, přičemž internetová stránka je provozována v doméně nejvyšší úrovně jiného členského státu než je stát, ve kterém má majitel práv bydliště, dána příslušnost pouze

— v tom členském státě, ve kterém má údajný porušitel sídlo, jakož i

— v tom členském státě nebo více členských státech, na které je internetová stránka vzhledem ke svému obsahu zaměřena?

(¹) Úř. věst. 2001, L 12, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. srpna 2013 Delphi Technologies, Inc. proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 6. června 2013 ve věci T-515/11, Delphi Technologies, Inc. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-448/13 P)

(2013/C 313/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Delphi Technologies, Inc. (zástupci: C. Albrecht, J. Heumann, Rechtsanwältin)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance d'Orléans (Francie) dne 12. srpna 2013 — CA Consumer Finance v. Ingrid Bakkaus a další

(Věc C-449/13)

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

(2013/C 313/20)

Jednací jazyk: francouzština

— zrušil rozhodnutí Tribunálu T-515/11 ze dne 6. června 2013, zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítlo odvolání navrhovatelky proti rozhodnutí průzkumového referenta ze dne 25. srpna 2010 a uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Předkládající soud

Tribunal d'instance d'Orléans

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozhodnutí šestého senátu Tribunálu Evropské unie T-515/11, kterým byla zamítnuta žaloba na neplatnost podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu, kterým bylo potvrzeno odmítnutí přihlášky ochranné známky Společenství „INNOVATION FOR THE REAL WORLD“.

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: CA Consumer Finance

Žalovaní: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, rozená Savary, Florian Bonato

Kasační opravný prostředek je založen na třech důvodech:

- 1) Tribunál porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, když řádně neurčil relevantní veřejnost a její stupeň povědomí. Výrobky jsou zaměřeny výhradně na odborníky, kteří mají vysoký stupeň povědomí o reklamních sloganech.
- 2) Tribunál dále porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, když pro posouzení rozlišovací způsobilosti přihlašované ochranné známky použil příliš přísné kritérium. Tribunál především nesprávně pochopil vodítka stanovená v nedávné judikatuře, zvláště ve věci C-398/08 P, Audi v. OHIM.
- 3) Zatřetí Tribunál porušil obecné zásady rovného zacházení a dobré správy, které jsou základními zásadami řádné správy EU. Je třeba vzít v úvahu skutečnost, že OHIM v minulosti zapsal slogany s totožnou strukturou obsahující slovní prvek „INNOVATION“, přestože předcházející rozhodnutí nejsou závazná.

Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí je proto třeba zrušit a inherentní rozlišovací způsobilost sloganu „INNOVATION FOR THE REAL WORLD“ je třeba potvrdit.

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že je věcí věřitele, aby prokázal, že správně a úplně splnil povinnosti, které má při uzavírání a provádění úvěrové smlouvy a které vyplývají z vnitrostátního práva provádějícího směrnici?
- 2) Brání směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru tomu, aby mohlo být správné a úplně splnění povinností věřitele prokázáno výlučně prostřednictvím standardní doložky uvedené v úvěrové smlouvě, podle které spotřebitel potvrzuje, že věřitel splnil povinnosti a která není podložena dokumenty, které věřitel vyhotovil a odevzdal dlužníkovi?
- 3) Musí být článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo ověření úvěruschopnosti spotřebitele uskutečněno jen na základě informací uvedených spotřebitelem, aniž by tyto informace byly skutečně ověřeny jinými údaji?
- 4) Musí být čl. 5 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru vykládán v tom smyslu, že věřitel nemůže spotřebiteli poskytnout náležitá vysvětlení, pokud předem neověřil jeho finanční situaci a jeho potřeby?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 27. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Musí být čl. 5 odst. 6 směrnice 2008/48/CE vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby náležitá vysvětlení poskytnutá spotřebiteli vyplývala pouze ze smluvních informací uvedených v úvěrové smlouvě, bez vyhotovení zvláštního dokladu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66)

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. srpna 2013 Donaldson Filtration Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 30. května 2013 ve věci T-396/11, ultra air GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (zástupci: N. Siebertz, M. Teworte-Vey, A. Renvert, Rechtsanwältinnen)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), ultra air GmbH

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu (druhé komory) ze dne 30. května 2013 ve věci T-396/11, a zamítnout tím žalobu ultra air GmbH na zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 18. května 2011 ve věci R 374/2010-4,

— uložit ultra air GmbH náhradu nákladů řízení účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek proti uvedenému rozsudku Tribunálu je v zásadě odůvodněn následujícími důvody:

1) Neposouzení námitky zneužití práva jako všeobecného právního institutu

Tribunál se v napadeném rozhodnutí dopustil nesprávného právního posouzení, když v rozporu s judikaturou Soudního dvora, kterému byl předložen tento kasační opravný prostředek k projednání, nepřihlížel ke skutečnosti, že všeobecný právní institut námitky zneužití práva, který

umožňuje a vyžaduje posouzení okolností konkrétního případu, má být zohledněn i v právu ochranných známek Společenství. Tribunál se naopak omezil pouze na konstatování, že řízení podle čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 56 odst. 1 písm. a) nařízení 207/2009 (¹) se týká návrhu ve veřejném zájmu, a proto se při něm neposuzují uvedené zvláštní okolnosti konkrétního případu.

Při tom však Tribunál přehlédl, že zákonodárce sice koncipoval řízení o zrušení ochranné známky podle čl. 56 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 jako řízení ve veřejném zájmu, to však nebrání zohlednění námitky zneužití práva jako všeobecně platného právního institutu, který má být zohledněn rovněž v právu Společenství.

Vyloučení návrhů zneužívajících právo totiž nelze klást na roveň zavedení požadavku pozitivně prokázat právní zájem na podání návrhu ze strany navrhovatele, a proto nevede ani k omezení oprávnění k podání návrhu zavedením určitých dodatečných podmínek. Ve prospěch potřeby zohlednit námitku zneužívání práva v rámci čl. 56 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 navíc hovoří okolnost, že zákonodárce koncipoval řízení na zrušení ochranné známky jako řízení zahajované na návrh, a zrušení zapsané ochranné známky z moci úřední tedy není možné.

2) Neposouzení konkrétních okolností případu

Vzhledem k tomu, že Tribunál odmítl zohlednit námitku účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek týkající se zneužívání práva jako všeobecně platného právního institutu, nebyly zohledněny zvláštní okolnosti konkrétního případu, na základě kterých se se návrh ultra air GmbH na zrušení ochranné známky „ultrafilter international“, CTM 001121839 jeví být návrhem zneužívajícím právo.

Navrhovatelka má totiž v úmyslu vlastním používáním sporného označení využít ve svůj prospěch obecnou známost ochranné známky, kterou napadla, při vědomém klamání relevantní veřejnosti, a vyvolat mylný dojem, že se na ni vztahuje tradice renomované právní předchůdkyně účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek.

Tribunál se dále pouze nedostatečně zabýval úlohou jednatelky ultra air GmbH jako navrhovatelky zrušení ochranné známky „ultrafilter international“, CTM 001121839, který byl v průběhu své činnosti ve společnosti účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek sám osobně odpovědný za zápis ochranné známky, kterou dnes napadá. Všechny dokumenty, které je nezbytné předložit v řízení o zápise za účelem prokázání užívání napadené ochranné známky, tehdy podal osobně tento jednatel ultra air GmbH a částečně je dokonce sám vyhotovil a tyto dokumenty se nacházely se výlučně v jeho dispoziční moci.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění), Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunál de première instance de Bruxelles (Belgie) dne 13. srpna 2013 — Belgacom SA v. Commune d'Etterbeek

(Věc C-454/13)

(2013/C 313/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Belgacom SA

Žalovaná: Commune d'Etterbeek

Předběžné otázky

Musí být články 12 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací („autorizační směrnice“) ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby právní předpis vnitrostátního orgánu nebo místní samosprávy zavedl pro rozpočtové účely poplatek z infrastruktur mobilních telekomunikací instalovaných na veřejném nebo soukromém majetku, které jsou používány v rámci provádění činností, na něž se vztahuje obecné povolení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, s. 21.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. srpna 2013 Repsol proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 27. června 2013 ve věci T-89/12, Repsol YPF v. OHIM — Ajuntament de Roses (R)

(Věc C-466/13 P)

(2013/C 313/23)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Repsol, SA (zástupci: L. Montoya Terán a J. Devaureix, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil v plném rozsahu rozsudek Tribunálu ve věci T-89/12 ze dne 27. června 2013 doručený dne 28. června 2013;

— přijal všechny návrhy předložené navrhovatelkou v řízení v prvním stupni a

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1) Je třeba napravit určitou praxi zapisování ochranných známek uplatňovanou OHIM a judikaturu Tribunálu, který účinně uplatňuje vztah vzájemnosti mezi rozlišovací způsobilostí starší ochranné známky a jejím rozsahem ochrany.

2) Napadený rozsudek Tribunálu se vyznačuje rozpory mezi odůvodněním a přijatými závěry týkajícími se nedostatku podobnosti mezi označeními (Tribunál má za to, že mezi nimi existuje více rozdílů než podobností, avšak tvrdí, že ochranné známky jsou podobné) a nízké rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky (Tribunál má za to, že se jedná o ochrannou známku s nízkou rozlišovací způsobilostí, avšak nezohledňuje tuto nízkou rozlišovací způsobilost při posuzování existence nebezpečí záměny).

3) Tribunál přehlédl skutečnost, že základní a rozlišující vlastnosti namítané ochranné známky (zakroužkované velké písmeno „R“) nemohou být monopolizovány třetí osobou, a proto nebyl dodržen požadavek dostupnosti běžných označení na trhu.

4) Tribunál přehlédl rozsudky španělského Tribunal Supremo vydané v podobných věcech, přestože tyto rozsudky měly být zohledněny, jelikož se týkají dotčeného spotřebitele, a sice španělského spotřebitele.

5) Z výše uvedeného vyplývá, že rozsudek Tribunálu je stížen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení. Je tudíž třeba zrušit tento rozsudek v souladu s návrhem navrhovatelky.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. září 2013 GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. července 2013 ve věci T-78/12, GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-496/13 P)

(2013/C 313/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (zástupci: I. Memmler, S. Schulz, advokátky)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Villiger Söhne GmbH

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 3. července 2013 ve věci T-78/12, jakož i rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM R2109/2010-1 ze dne 1. prosince 2011,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek předkládá jako jediný důvod kasačního opravného prostředku nesprávný výklad a použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) 207/2009⁽¹⁾, jakož i nedodržení pravidel dokazování při použití tohoto ustanovení

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí tyto důvody:

Tribunál při porovnávání označení nesprávně použil teorii o celkovém posouzení, protože porovnával paušálně prvky „LIBERTAD“ a „LIBERTE“ a nepřihlížel při tom ke všem ostatním prvkům daných ochranných známek.

Tribunál měl zejména za předpokladu správného použití teorie o celkovém posouzení přiznat větší význam některým jiným prvkům kolidujících ochranných známek, a to především barevné kombinaci napadené ochranné známky a namítané ochranné známky, a označení „LA“ namítané ochranné známky, jakož i označení „brunes“ napadené ochranné známky.

Tribunál taktéž nesprávně použil zásady týkající se pojmové podobnosti stanovené Soudním dvorem Evropské unie, jelikož dostatečně nezohlednil rozdílné jazyky ochranných známek.

Dále Tribunál porušil pravidla dokazování stanovená v jednacím řádu, jelikož se bez důkazů opíral o domněnky týkající se výslovnosti ochranné známky „LA LIBERTAD“ a založil na nich své rozhodnutí.

Tím dospěl Tribunál celkově k nesprávnému výsledku.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství, Úř. věst. L 78, s. 1.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung v. Komise

(Věc T-73/08) ⁽¹⁾

(„Finanční podpora vyplacená v rámci programu Daphné II — Stanovení konečné částky, kterou je třeba vyplatit příjemci — Oznamení o dluhu — Napadnutelný akt — Povinnost uvést odůvodnění — Spravedlivý proces — Nesprávné posouzení“)

(2013/C 313/25)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlín, Německo) (zástupci: původně B. Henning, poté U. Claus a M. Uhmann, a nakonec C. Otto, S. Reichmann a L.-J. Schmidt, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně S. Grünheid a B. Simon, poté S. Grünheid a F. Dintilhac, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise obsaženého v oznámení o dluhu ze dne 26. listopadu 2007, kterým Komise vyzvala žalobce, aby vrátil částku ve výši 23 228,07 eur, kterou mu zaplatila během provádění dohody o grantu Daphné (JLS/DAP/2004-1/080/YC).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise

(Věc T-142/08) ⁽¹⁾

(„Jazykový režim — Oznamení o otevřených výběrových řízeních na místa administrátorů a asistentů — Zveřejnění úplného znění ve třech úředních jazycích — Informace týkající se oznámení o otevřených výběrových řízeních — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Jazyk, ve kterém probíhají zkoušky — Výběr druhého jazyka ze tří úředních jazyků“)

(2013/C 313/26)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a G. Gattinara, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Španělské království (zástupci: původně F. Díez Moreno, poté N. Díaz Abad a J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Předmět věci

Návrh na zrušení oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů (AD 8) a hlavních administrátorů (AD 11) v oblasti boje proti podvodům a oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/45/08 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 4) v téže oblasti, zveřejněných v německém, anglickém a francouzském znění Úředního věstníku Evropské unie ze dne 23. ledna 2008 (Úř. věst. C 16 A, s. 1 a s. 16)

Výrok rozsudku

- 1) Oznamení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/116/08 a EPSO/AD/117/08 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů (AD 8) a hlavních administrátorů (AD 11) v oblasti boje proti podvodům a oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/45/08 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 4) v téže oblasti, zveřejněná v německém, anglickém a francouzském znění Úředního věstníku Evropské unie ze dne 23. ledna 2008, se zrušují.
- 2) Španělské království, Italská republika a Evropská komise ponosou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise

(Věc T-164/08) ⁽¹⁾

(„Jazykový režim — Oznamení o otevřeném výběrovém řízení za účelem vytvoření seznamu vhodných kandidátů na místa lékařů — Úplné zveřejnění ve třech úředních jazycích — Informace o otevřeném výběrovém řízení — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Zkušební jazyk — Výběr druhého jazyka mezi třemi úředními jazyky“)

(2013/C 313/27)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a G. Gattinara, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Španělské království (zástupci: původně F. Diez Moreno, poté N. Diaz Abad a J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Předmět věci

Návrh na zrušení oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/125/08 (AD 7 a AD 9) za účelem vytvoření seznamu vhodných kandidátů na místa lékařů, zveřejněného v německém, anglickém a francouzském znění Úředního věstníku Evropské unie ze dne 21. února 2008 (Úř. věst. C 48 A, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/125/08 (AD 7 a AD 9) za účelem vytvoření seznamu vhodných kandidátů na místa lékařů, zveřejněné v německém, anglickém a francouzském znění Úředního věstníku Evropské unie ze dne 21. února 2008, se zrušuje.
- 2) Španělské království, Italská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 158 21.6.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-380/08) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Žádost o získání přístupu k určitým důvěrným částem konečného rozhodnutí Komise, týkajícího se kartelové dohody — Odepření přístupu — Povinnost odůvodnění — Povinnost konkrétního a individuálního zkoumání — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetích osob — Výjimka týkající se ochrany cílů vyšetřování — Převažující veřejný zájem — Loajální spolupráce“)

(2013/C 313/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, M. de Mol a M. de Ree, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet a P. Costa de Oliveira, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 30. června 2008, kterým se odepírá přístup k určitým důvěrným částem rozhodnutí C(2006) 4090 final [věc COMP/F/38.456 — Bitumen (Nizozemsko)].

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Nizozemské království ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Poste Italiane v. Komise

(Věc T-525/08) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Odměňování prostředků na poštovních běžných účtech u státní pokladny — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje se její navrácení — Pojem „státní podpora“ — Výhoda“)

(2013/C 313/29)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Poste Italiane SpA (Řím, Itálie) (zástupci: A. Fratini, A. Sandulli a F. Filpo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Cattabriga a D. Grespan, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2009/178/ES ze dne 16. července 2008 o státní podpoře C-42/06 (ex NN 52/06), kterou Itálie poskytla jako odměnu společnosti Poste Italiane za běžné účty u státní pokladny (Úř. věst. 2009, L 64, s. 4).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise 2009/178/ES ze dne 16. července 2008 o státní podpoře C-42/06 (ex NN 52/06), kterou Itálie poskytla jako odměnu společnosti Poste Italiane za běžné účty u státní pokladny, se zrušuje.
- 2) Evropská komise ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Poste Italiane.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Huvis v. Rada(Věc T-536/08) ⁽¹⁾

(„*Dumping — Dovozy polyesterových střížových vláken pocházejících z Jižní Koreje — Zachování antidumpingového cla po částečném prozatímním přezkumu — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení a zákaz diskriminace — Článek 9 odst. 5 a čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 384/96 (nyní čl. 9 odst. 5 čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009)*“)

(2013/C 313/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Huvis Corp. (Soul, Jižní Korea) (zástupci: původně J.-F. Bellis, F. Di Gianni a R. Antonini, poté J.-F. Bellis, F. Di Gianni a A. Scalini, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a B. Driessen, zmocněnci, původně ve spolupráci s G. Berrischem a G. Wolfem, poté G. Berrischem, advokáty)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně M. França a H. van Vliet, poté M. França a J. F. Brake-land, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 893/2008 ze dne 10. září 2008, kterým se po částečném prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 zachovává antidumpingové clo z dovozu polyesterových střížových vláken pocházejících z Běloruska, Čínské lidové republiky, Saúdské Arábie a Koreje (Úř. věst. L 247, s.1), vůči žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnost Huvis Corp. ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.*
- 3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber a další v. Rada(Věc T-537/08) ⁽¹⁾

(„*Dumping — Dovozy polyesterových střížových vláken pocházejících z Číny — Zachování antidumpingového cla po částečném prozatímním přezkumu — Žaloba na neplatnost — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení a zákaz diskriminace — Článek 9 odst. 5 a čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 384/96 (nyní čl. 9 odst. 5 a čl. 21 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009)*“)

(2013/C 313/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi, Čína); Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi); Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi); Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd (Jiangyin, Čína); NingBo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi); Xiake Color Spinning Co. Ltd (Jiangyin); Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd (Cixi); a Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Fuyang, Čína) (zástupci: původně J. F. Bellis, advokát, G. Vallera, barrister, poté J. F. Bellis, A. Scalini a F. Di Gianni, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. P. Hix a B. Driessen, zmocněnci, původně ve spolupráci s G. Berrischem a G. Wolfem, advokáty, poté s G. Berrischem)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně M. França a H. van Vliet, poté M. França a J.-F. Brakeland, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 893/2008 ze dne 10. září 2008, kterým se po částečném prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 zachovává antidumpingové clo z dovozu polyesterových střížových vláken pocházejících z Běloruska, Čínské lidové republiky, Saúdské Arábie a Koreje (Úř. věst. L 247, s. 1), v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřípustná v rozsahu, v němž byla podána Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, NingBo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd a Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd.*

- 2) *Žaloba se zamítá jako neopodstatněná v rozsahu, v němž byla podána Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd a Xiake Color Spinning Co. Ltd.*

3) Cixi Jiangnan Chemical Fiber, Cixi Santai Chemical Fiber, Cixi Sansheng Chemical Fiber, Jiangyin Changlong Chemical Fibre, NingBo Dafa Chemical Fiber, Xiake Color Spinning, Zhejiang Waysun Chemical Fiber a Zhejiang Anshun Pettechs Fibre ponese vlastní náklady řízení a společně a nerozdílně nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Total v. Komise

(Věc T-548/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh parafinových vosků — Trh gače — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Právo na obhajobu — Zásada legality trestných činů a trestů — Presumpce nevinny — Přičitatelnost protiprávního jednání — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení pravidel hospodářské soutěže jejími dceřinými společnostmi — Rozhodující vliv vykonávaný mateřskou společností — Domněnka v případě vlastnictví 100 % kapitálu“)

(2013/C 313/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Total SA (Courbevoie, Francie) (zástupci: É. Morgan de Rivery a A. Noël-Baron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 5476 final ze dne 1. října 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.181 — Svíčkové vosky), a podpůrně návrh na zrušení pokuty uložené žalobkyni, nebo na její snížení.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Total SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropské komisi.

(¹) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Total Raffinage Marketing v. Komise

(Věc T-566/08) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh parafinových vosků — Trh gače — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhů — Důkaz o existenci kartelové dohody — Pojem jediné a pokračující protiprávní jednání — Doba trvání protiprávního jednání — Přerušování protiprávního jednání — Pokyny o metodě stanovování pokut z roku 2006 — Rovné zacházení — Presumpce nevinny — Přičitatelnost protiprávního jednání — Odpovědnost mateřské společnosti za porušení pravidel hospodářské soutěže jejími dceřinými společnostmi — Rozhodující vliv vykonávaný mateřskou společností — Domněnka v případě vlastnictví 100 % kapitálu — Proporcionalita — Zaokrouhlovací metoda — Plná jurisdikce“)

(2013/C 313/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Total Raffinage Marketing (Puteaux, Francie) (zástupci: A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire a S. Naudin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a A. Biolan, zmocněnci, ve spolupráci s N. Coutrelisem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2008) 5476 final ze dne 1. října 2008 o postupu podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.181 — Svíčkové vosky), jakož i podpůrně návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni.

Výrok rozsudku

- 1) Výše pokuty uložená společnosti Total Raffinage Marketing v článku 2 rozhodnutí Komise C(2008) 5476 final ze dne 1. října 2008 o postupu podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.181 — Svíčkové vosky) se stanoví na 125 459 842 eur.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Total Raffinage Marketing ponese devět desetin vlastních nákladů a nahradí devět desetin nákladů vynaložených Evropskou komisí. Komise ponese jednu desetinu vlastních nákladů a nahradí jednu desetinu nákladů vynaložených společností Total Raffinage Marketing.

(¹) Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise(Věc T-126/09) ⁽¹⁾

(„Jazykový režim — Oznámení o otevřeném výběrovém řízení na místa administrátorů — Zveřejnění úplného znění ve třech úředních jazycích — Informace týkající se oznámení o otevřeném výběrovém řízení — Zveřejnění ve všech úředních jazycích — Jazyk, ve kterém probíhají zkoušky — Výběr druhého jazyka ze tří úředních jazyků“)

(2013/C 313/34)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Currall a J. Baquero Cruz, poté J. Curall a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/144/09 v oblasti veřejného zdraví, EPSO/AD/145/09 v oblasti bezpečnost potravin (politika a právní předpisy) a EPSO/AD/146/09 v oblasti bezpečnosti potravin (inspekce, kontrola a hodnocení) pro vytvoření seznamu kandidátů vhodných na přijetí na místa administrátorů (AD 5) bulharské, kyperské, estonské, maďarské, lotyšské, litevské, maltské, polské, rumunské, slovenské, slovinské a české státní příslušnosti, zveřejněných v německém, anglickém a francouzském znění v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 14. ledna 2009 (Úř. věst. C 9 A, s. 1)

Výrok rozsudku

- 1) Oznámení o otevřených výběrových řízeních EPSO/AD/144/09 v oblasti veřejného zdraví, EPSO/AD/145/09 v oblasti bezpečnost potravin (politika a právní předpisy) a EPSO/AD/146/09 v oblasti bezpečnosti potravin (inspekce, kontrola a hodnocení) pro vytvoření seznamu kandidátů vhodných na přijetí na místa administrátorů (AD 5) bulharské, kyperské, estonské, maďarské, lotyšské, litevské, maltské, polské, rumunské, slovenské, slovinské a české státní příslušnosti, zveřejněná v německém, anglickém a francouzském znění v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 14. ledna 2009, se zrušují.
- 2) Italská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 6.6.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Itálie v. Komise(Věc T-218/09) ⁽¹⁾

(„Jazykový režim — Oznámení o otevřeném výběrovém řízení na místa asistentů — Jazyk, ve kterém probíhají zkoušky — Výběr druhého jazyka ze tří úředních jazyků“)

(2013/C 313/35)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Currall a J. Baquero Cruz, poté J. Curall a G. Gattinara, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Lotyšská republika (zástupce: K. Drēviņa, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/91/09 na vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 3) v oblasti „Offset“ a EPSO/AST/92/09 na vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 3) v oblasti „Prepress“, zveřejněných v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 18. března 2009 (Úř. věst. C 63 A, s. 1)

Výrok rozsudku

- 1) Oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/91/09 na vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 3) v oblasti „Offset“ a EPSO/AST/92/09 na vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na místa asistentů (AST 3) v oblasti „Prepress“, zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 18. března 2009, se zrušují.
- 2) Italská republika, Lotyšská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Německo v. Komise(Věc T-347/09) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Bezúplatný převod některých území národního přírodního bohatství — Opatření, která mají zajistit finanční podporu velkých projektů na ochranu životního prostředí — Rozhodnutí prohlašující podpory za slučitelné se společným trhem — Pojem podnik — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 313/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: původně M. Lumma a B. Klein, poté A. Wiedmann a T. Henze, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně K. Gross, poté F. Erlbacher, A. Stobiecka-Kuik a P. Loewenthal, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalobkyni: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. Gstalter, zmocněnci), Nizozemské království (zástupci: původně C. Wissels, Y. de Vries a M. de Ree, poté C. Wissels, M. de Ree, J. Langer a M. Noort, zmocněnci) a Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 5080 final ze dne 2. července 2009 o státní podpoře NN 8/2009, kterou poskytla Spolková republika Německo a která se týká režimu státních podpor, jenž tvoří bezúplatný převod některých území národního přírodního bohatství a opatření, která mají zajistit finanční podporu velkých projektů na ochranu životního prostředí (Úř. věst. C 230, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Francouzská republika, Nizozemské království a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt v. OHIM — Castel Frères (CASTEL)(Věc T-320/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Slovní ochranná známka Společenství CASTEL — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Přípustnost — Absolutní důvod pro zamítnutí neuplatněný před odvolacím senátem — Zkoumání skutečností z úřední moci — Článek 76 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 313/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell (Castell, Allemagne) (zástupci: R. Kunze, G. Würtenberger a T. Wittmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: P. Geroulakos a G. Schneider, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Castel Frères SAS (Blanquefort, Francie) (zástupci: A. von Mühlendahl et H. Hartwig, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. května 2010 (věc R 962/2009-2), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell a společností Castel Frères SAS.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. května 2010 (věc R 962/2009-2) se zrušuje.
- 2) OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell.
- 3) Společnost Castel Frères SAS ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 25.9.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Fri-El Acerra v. Komise

(Věc T-551/10) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Dotace na odkup a přeměnu tepelné elektrárny na elektrárnu na biopaliva — Rozhodnutí prohlášení podpory za neslučitelnou s vnitřním trhem — Uplatnění racione temporis pokynů pro vnitrostátní regionální podporu — Legitimní očekávání — Motivační účinek“)

(2013/C 313/38)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fri-El Acerra Srl (Acerra, Itálie) (zástupci: M. Todino a p. Fattori, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: D. Grespan a P. Manzini, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2011/110/EU ze dne 15. září 2010 o státní podpoře C-8/09 (ex N 357/08), kterou Itálie hodlá poskytnout společnosti Fri-El Acerra S.r.l. (Úř. věst. 2011, L 46, s. 28).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Fri-El Acerra Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — ClientEarth v. Komise

(Věc T-111/11) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Studie, které obdržela Komise, týkající se provedení směrnic v oblasti životního prostředí — Částečné odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu — Konkrétní a individuální přezkum — Slučitelnost s Aarhuskou úmluvou — Převažující veřejný zájem — Důsledky překročení lhůty pro přijetí výslovného rozhodnutí — Rozsah povinnosti aktivního šíření informací o životním prostředí“)

(2013/C 313/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ClientEarth (Londýn, Spojené království) (zástupce: P. Kirch, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P. Oliver a C. ten Dam, poté P. Oliver a C. Zadra, zmocněnci)

Předmět věci

Původně, návrh na zrušení implicitního rozhodnutí Komise, kterým byl odepřen přístup žalobkyně k určitým dokumentům týkajícím se slučitelnosti právních předpisů členských států s právem životního prostředí Evropské unie, poté návrh na zrušení pozdějšího explicitního rozhodnutí ze dne 30. května 2011, kterým byl částečně odepřen přístup k části těchto dokumentů.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) ClientEarth a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — ClientEarth a PAN Europe v. EFSA

(Věc T-214/11) ⁽¹⁾

(Přístup k dokumentům — (ES) č. 1049/2001 — Jména odborníků, jež předložili vyjádření k návrhu pokynů týkajících se odborné literatury, která má být připojena k žádostem o povolení uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin a účinné látky obsažené v těchto přípravcích — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Ochrana osobních údajů — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Povinnost uvést odůvodnění)

(2013/C 313/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ClientEarth (Londýn, Spojené království); a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgie) (zástupce: P. Kirch, advokát)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) (zástupce: D. Detken, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Evropská komise (zástupci: původně P. Oliver, P. Ondrůšek a C. ten Dam, poté P. Oliver, P. Ondrůšek a B. Martenczuk, zmocněnci)

Předmět věci

Původně, návrh na zrušení rozhodnutí EFSA ze dne 10. února 2011, kterým byl podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) autorům žádostí o povolení uvádět na trh přípravků na ochranu rostlin odepřen přístup k některým pracovním dokumentům týkajícím se pokynů vypracovaných EFSA, poté návrh na zrušení rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011, kterým bylo zrušeno předcházející rozhodnutí a povolen přístup ke všem požadovaným informacím, s výjimkou jmen externích odborníků, kteří předložili vyjádření k daným pokynům.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 179, 18.06.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2013 — De Nicola v. EIB

(Věc T-264/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Povyšování — Hodnocení a povyšování za rok 2007 — Rozhodnutí odvolacího výboru — Psychické obtěžování — Přiměřená lhůta — Návrh na zrušení — Žádost o náhradu škody“)

(2013/C 313/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: L. Isola, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (EIB) (zástupci: původně T. Gilliams a F. Martin, poté T. Gilliams a G. Nuvoli, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 8. března 2011, De Nicola v. EIB (F-59/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 8. března 2011, De Nicola v. EIB (F-59/09) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá návrhová žádání Carla De Nicolay směřující ke zrušení rozhodnutí odvolacího výboru Evropské investiční banky (EIB) a dále jeho návrhová žádání směřující k náhradě tvrzené újmy vzniklé v důsledku psychického obtěžování, jehož se vůči němu dopustila EIB.
- 2) Kasační opravný prostředek se ve zbývající části zamítá.
- 3) Věc se vrací Soudu pro veřejnou službu.
- 4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Besselink v. Rada

(Věc T-331/11) (¹)

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Návrh rozhodnutí Rady, kterým se Komise zmocňuje k jednání o Dohodě o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod — Výjimka týkající se ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů — Částečný přístup — Povinnost uvést odůvodnění — Návrh na organizační procesní opatření nebo na dokazování — Nepřístupnost“)

(2013/C 313/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Leonard Besselink (Utrecht, Nizozemsko) (zástupci: O. Brouwer, J. Blockx a E. Raedts, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně C. Fekete, P. Plaza García a J. Herrmann, poté P. Plaza García, J. Herrmann a B. Driessen, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: E. Paasivirta a P. Costa de Oliveira, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 1. dubna 2011, kterým byl žalobci odepřen přístup k plnému znění dokumentu č. 9689/10, obsahujícímu návrh rozhodnutí Rady, kterým se Komise zmocňuje k jednání o Dohodě o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady ze dne 1. dubna 2011, kterým se odepírá přístup k plnému znění dokumentu č. 9689/10, se zrušuje v rozsahu, v němž je odepřen přístup ke směrnici pro jednání č. 5 a k nezveřejněným částem požadovaného dokumentu, ve kterých jsou vytyčeny zásady stanovené Smlouvou o EU, jimiž se mají řídit jednání o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, nebo ve kterých jsou jen formulovány otázky, jimiž je třeba se na jednáních zabývat.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Palirria Souliotis v. Komise

(Věc T-380/11) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Společný celní sazebník — Zařazení v kombinované nomenklatuře — Položka sazebníku — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“)

(2013/C 313/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Politika, Řecko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a L. Keppenne, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 447/2011 ze dne 6. května 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 122, s. 63).

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.

2) Společnost Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282 24.9.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Makhlouf v. Rada

(Věc T-383/11) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Omezení vstupu na území Unie a průjezdu přes ně — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění — Zjevně nesprávné posouzení — Základní práva“)

(2013/C 313/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Eyad Makhlouf (Damašek, Sýrie) (zástupci: původně P. Grollet a G. Karouni, poté G. Karouni a C. Rygaert, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: G. Étienne a R. Liudviniaviute-Cordeiro, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího rozhodnutí Rady 2011/302/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se provádí rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 136, s. 91, oprava v Úř. věst. L 164, 24.6.2011, s. 20), rozhodnutí Rady 2011/782/SZBP ze dne 1. prosince 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/273/SZBP (Úř. věst. L 319, s. 56) a rozhodnutí Rady 2012/739/SZBP ze dne 29. listopadu 2012 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/782 (Úř. věst. L 330, s. 21), a to v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Eyad Makhlouf ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282 24.9.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2013 — De Nicola v. EIB

(Věc T-418/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Zdravotní pojištění — Zamítnutí úhrady léčebných výloh — Žádost o určení nezávislého lékaře — Přiměřená lhůta — Zamítnutí návrhu na zahájení smírčího řízení — Návrh na zrušení — Žádost o úhradu léčebných výloh — Překážka věci zahájené“)

(2013/C 313/45)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: L. Isola, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (EIB) (zástupci: původně T. Gilliams a F. Martin, poté T. Gilliams a G. Nuvoli, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 28. června 2011, De Nicola v. EIB (F-49/10, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), a znějící na zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 28. června 2011, *De Nicola v. EIB (F-49/10)*, se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá návrhová žádání Carla de Nicola znějící na zrušení rozhodnutí Evropské investiční banky (EIB), kterým byla zamítnuta jeho žádost o určení třetího lékaře.
- 2) Ve zbyvajících částech se kasační opravný prostředek zamítá.
- 3) Rozhodnutí EIB, kterým byla z důvodu opožděného podání zamítnuta žádost Carla De Nicola o určení třetího lékaře, se zrušuje.
- 4) Carlo De Nicola a BEI ponese vlastní náklady řízení před Soudem pro veřejnou službu i vlastní náklady tohoto řízení.

(¹) Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — Valeo Vision v. Komise

(Věc T-457/11) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Společný celní sazebník — Zařazení do kombinované nomenklatury — Sazební číslo — Neexistence osobního dotčení — Nařizovací akt vyžadující přijetí prováděcích opatření — Nepřípustnost“)

(2013/C 313/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Valeo Vision (Bobigny, Francie) (zástupce: R. Ledru, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, B. R. Killmann a L. Keppen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 603/2011 ze dne 20. června 2011 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 163, s. 10).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Společnost Valeo Vision ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 298, 8.10.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2013 — „Rauscher“ Consumer Products v. OHIM (Ztvárnění tampónu)

(Věc T-492/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství představující hygienický tampón — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 313/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: „Rauscher“ Consumer Products GmbH (Vídeň, Rakousko) (zástupce: M. Stütz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 20. července 2011 (věc R 2168/2010-1), týkajícímu se přihlášky k zápisu obrazového označení, které představuje hygienický tampón jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti „Rauscher“ Consumer Products GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 355, 3.12.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Anbouba v. Rada

(Věc T-563/11) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá proti Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Důkazní břemeno — Zjevně nesprávné posouzení — Právo se v řízení účinně bránit — Povinnost uvést odůvodnění — Řízení bez účasti žalovaného — Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 313/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Issam Anbouba (Homs, Sýrie) (zástupci: M. A. Bastin, J. M. Salva a J. N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně R. Liudvinavičiute-Cordeiro a M. M. Joséphidès, poté R. Liudvinavičiute-Cordeiro a A. Vitro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2011/522/SZBP ze dne 2. září 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 228, s. 16), rozhodnutí Rady 2011/628/SZBP ze dne 23. září 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 247, s. 17), rozhodnutí Rady 2011/782/SZBP ze dne 1. prosince 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/273/SZBP (Úř. věst. L 319, s. 56), nařízení Rady (EU) č. 878/2011 ze dne 2. září 2011, kterým se mění nařízení (EU) č. 442/2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 228, s. 1), a nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. L 16, s. 1), v rozsahu, v němž je žalobcovo jméno uvedeno na seznamech osob, na něž se vztahují omezující opatření vzhledem k situaci v Sýrii, a návrh na zaplacení náhrady vzniklé škody.

Výrok rozsudku

- 1) *Není již namístě vydat rozhodnutí o návrhu Evropské komise na vstup vedlejšího účastníka do řízení.*
- 2) *Žaloba se zamítá.*
- 3) *Issam Anboubou ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 25, ze dne 28.1.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2013 — Anboubou v. Rada

(Věc T-592/11) (¹)

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Presumpce nevinny — Důkazní břemeno — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na obhajobu — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 313/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Issam Anboubou (Homs, Sýrie) (zástupci: M. A. Bastin, J. M. Salva a J. N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně R. Liudvinavičiute-Cordeiro a M.-M. Joséphidès, poté R. Liudvinavičiute-Cordeiro a A. Vitro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Rady 2011/684/SZBP ze dne 13. října 2011, kterým se mění rozhodnutí 2011/273/SZBP

o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 269, s. 33), rozhodnutí Rady 2011/782/SZBP ze dne 1. prosince 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/273 (Úř. věst. L 319, s. 56), nařízení Rady (EU) č. 1011/2011 ze dne 13. října 2011, kterým se mění nařízení (EU) č. 442/2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 269, s. 18), nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení č. 442/2011 (Úř. věst. L 16, s. 1) a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 410/2012 ze dne 14. května 2012, kterým se provádí čl. 32 odst. 1 nařízení č. 36/2012 (Úř. věst. L 126, s. 3), a to v rozsahu, v němž je žalobcovo jméno uvedeno na seznamech osob, na něž se vztahují omezující opatření vzhledem k situaci v Sýrii, a dále návrh na náhradu utrpěné škody.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Issamu Anboubovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. září 2013 — De Nicola v. EIB

(Věc T-618/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Hodnocení — Povyšování — Hodnocení a povyšování za rok 2008 — Rozhodnutí odvolacího výboru — Rozsah přezkumu — Hodnotící zpráva — Námitka protiprávnosti — Přiměřená lhůta — Návrh na zrušení — Žádost o náhradu škody — Litispence“)

(2013/C 313/50)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carlo De Nicola (Strassen, Lucembursko) (zástupce: L. Isola, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka (EIB) (zástupci: původně T. Gilliams a F. Martin, poté T. Gilliams a G. Nuvoli, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 28. září 2011, De Nicola v. EIB (F-13/10, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), směřující ke zrušení tohoto rozsudku

Výrok

- 1) *Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 28. září 2011, De Nicola v. EIB (F-13/10) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítá návrhová žádání C. De Nicoloy směřující ke zrušení rozhodnutí odvolacího výboru Evropské investiční banky (EIB).*
- 2) *Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.*
- 3) *Žaloba podaná C. De Nicolou k Soudu pro veřejnou službu ve věci F-13/10 se zamítá.*
- 4) *C. De Nicola ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů vynaložených EIB jak v řízení před Soudem pro veřejnou službu, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.*
- 5) *EIB ponese polovinu vlastních nákladů řízení vynaložených jak v řízení před Soudem pro veřejnou službu, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.*

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Žaloba podaná dne 17. července 2013 — Chatzianagnostou v. Rada a další

(Věc T-383/13)

(2013/C 313/51)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Řecko) (zástupce: Ch. Makris, advokát)

Žalovaní: Rada Evropské unie, Eulex Kosovo a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu zaprvé rozhodnutí vedoucího mise EULEX Kosovo ze dne 10. května 2013, nadepsané „Konečné rozhodnutí v disciplinárním řízení 02/2013“, které bylo oznámeno žalobci dne 16. května 2013 a zadruhé rozhodnutí vedoucího mise EULEX Kosovo ze dne 10. května 2013, nadepsané „Konečné rozhodnutí v disciplinárním řízení 06/2013“, které bylo oznámeno žalobci dne 16. května 2013;
- zprostit žalobce všech obvinění v disciplinární oblasti, která proti němu vznesla EULEX;

- nařídil EULEX, aby žalobci v rámci tohoto řízení poskytla opisy všech dokumentů obsažených ve sporných disciplinárních spisech, které se ho týkají a
- uložil žalovaným náhradu nákladů vynaložených žalobcem, včetně náhrady odměny zmocněného advokáta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, jelikož napadené akty neobsahují žádné odůvodnění a porušují článek 296 SFEU a obecné zásady práva členských států EU, podle nichž veškeré správní akty nepříznivé pro adresáta veřejné správy musí být dostatečně, úplně a specificky odůvodněné. V projednávané věci žalobce tvrdí, že odůvodnění napadených aktů zcela chybí, přestože je z právního hlediska nezbytné a závazné.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalované prostřednictvím napadených aktů porušily právo žalobce na obhajobu vyplývající z EÚLP a obecné právní zásady členských států EU. V rámci disciplinárního řízení 6/2013 byla žalobci uložena disciplinární sankce za jednání, kterého se dopustil, aniž by mu byla písemně sdělena obvinění, čímž byl připraven o možnost uvést důkazy na svou obhajobu. Kromě toho žalobce nemohl uplatnit své právo mít včas neomezený a účinný přístup k právní pomoci, aby se mohl úspěšně hájit prostřednictvím zmocněného advokáta, kterého by si sám zvolil a jenž by byl náležitě připraven a plně byl informován o disciplinárních obviněních vznesených vůči němu v rámci EULEX.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného skutkového zjištění v napadených aktech. Žalobce tvrdí, že druhý napadený akt vychází z rozporuplných a nedostatečných předpokladů a odůvodnění, čímž byla porušena zásada presumpce nevinoty žalobce a jeho práva nevyprovídat ve svůj neprospěch. Tentýž akt obsahuje kromě toho nesprávné právní posouzení, jelikož nezohledňuje skutečnost, že žalobce se dopustil omluvitelného právního omylu nebo alespoň důkazy vznesené ve prospěch žalobce týkající se dosažení dohody a snahy o nápravu.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení článku 19 paktu o občanských a politických právech, článku 10 EÚLP, článku 15 SFEU, nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 (¹), směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 (²) a článků 41 a 42 Listiny základních práv EU. Žalobce tvrdí, že napadená rozhodnutí vedoucího mise EULEX, která potvrdila uložení navržených disciplinárních sankcí žalobci, jsou stížena vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, neboť pokud by byla správná, vyhověla by odvoláním žalobce znějícím na zrušení disciplinárních sankcí zejména z důvodu porušení výše uvedených ustanovení týkajících se práva žalobce na přístup ke sporným dokumentům v obou disciplinárních řízeních v rámci EULEX, které se ho týkají.

5) Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené akty porušují zásady proporcionality a ekvity, pokud jde o uložení disciplinárních sankcí žalobci.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, s. 90).

Žaloba podaná dne 29. července 2013 — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB a další v. Rada a Komise

(Věc T-386/13)

(2013/C 313/52)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobci: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (oblast Kėdainiai, Litva) a 134 dalších (zástupce: I. Vėgėlė, advokát)

Žalované: Evropská komise, Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- rozhodl, že žaloba je přípustná;
- zrušil v souladu s článkem 263 SFEU prováděcí rozhodnutí Komise K(2012) 4391 final ze dne 2. července 2012, kterým se povoluje vyplácení doplňkových vnitrostátních přímých plateb v Litvě v průběhu roku 2012 [oznámené pod číslem K(2012) 4391];
- v souladu s článkem 277 SFEU rozhodl, že se neuplatní čl. 132 odst. 2 poslední pododstavec nařízení (ES) č. 73/2009 upravující doplňkové vnitrostátní přímé platby a přímé platby, který stanoví: „[c]elková přímá podpora, kterou lze po přistoupení poskytnout zemědělci v nových členských státech v rámci příslušné přímé platby, včetně všech doplňkových vnitrostátních přímých plateb, nepřesahuje úroveň přímé podpory, na kterou by měl zemědělec nárok v rámci odpovídající přímé platby použitelné v jiných než nových členských státech od roku 2012, přičemž se zohlední použití článku 7 ve spojení s článkem 10“;
- v souladu s článkem 277 SFEU rozhodl, že v článku 10 nařízení č. 73/2009, který stanoví zvláštní pravidla pro modulaci v nových členských státech, se neuplatní ustanovení odstavce 1 „[...] s přihlédnutím ke snížení uplatněným podle čl. 7 odst. 1“;

— uložil žalovaným náhradu nákladů řízení vzniklých žalobcům, ohledně nichž budou Tribunálu předloženy důkazy.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod se zakládá na nedostatečném odůvodnění a nepodloženosti prováděcího rozhodnutí Komise K(2012) 4391 final

Prováděcí rozhodnutí Komise K(2012) 4391 final ze dne 2. července 2012 není dostatečně odůvodněno a je nepodložené, jelikož v něm chybí údaje o jednotnosti (rovnosti) úrovně přímých plateb v nových a starších členských státech Evropské unie.

2) Druhý žalobní důvod se zakládá na skutečnosti, že úroveň přímých plateb v Litvě nedosahuje úrovně dohodnuté v aktu o přistoupení a úrovně přímých plateb v starších členských státech

Skutečná úroveň přímých plateb v Litvě nedosahuje úrovně dohodnuté v aktu o přistoupení ze dne 23. září 2003. V rozporu s aktem o přistoupení bylo nařízení (ES) č. 1782/2003 pozměněno nařízením (ES) č. 583/2004 ze dne 22. března 2004, které stanovilo horní hranici pro vnitrostátní zemědělskou pomoc pro nové členské státy (článek 71c a Příloha VIIIa nařízení č. 1782/2003).

V roce 2012 nedosáhla úroveň přímých plateb v Litvě procentuálně úrovně přímých plateb v starších členských státech: v starších členských státech se modulace uplatňuje jen na platby nad 5 000 eur, což znamená, že modulované (snížené) o 10 % nejsou všechny přímé platby poskytnuté zemědělcům v starších členských státech, ale pouze platby nad 5 000 eur. Je proto nepodložené a protiprávní tvrdit, že v roce 2012 činila úroveň přímých plateb ve starších členských státech 90 % („100 % — modulace 10 %“). Úroveň přímých plateb ve starších členských státech přesahuje 90 %, jelikož část plateb — nepřesahujících 5 000 eur — není modulovaná.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na rozdílech ve výši přímých plateb v Litvě ve srovnání se staršími členskými státy

Přímé platby skutečně vyplacené litevským zemědělci z rozpočtu Unie v roce 2012 patří k nejnižším, nedosahují ani poloviny výše přímých plateb vyplacených ve starších členských státech, dokonce ani po modulaci posledně uvedené plateb o 10 %.

4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na porušení aktu o přistoupení čl. 10 odst. 1 *in fine* a čl. 132 odst. 2 posledním pododstavcem nařízení č. 73/2009, jakož i prováděcím rozhodnutím Komise K(2012) 4391 final ze dne 2. července 2012 přijatým na základě uvedeného nařízení

Akt o přistoupení neobsahuje ustanovení o modulaci zavedených přímých plateb a/nebo snížení doplňkových vnitrostátních přímých plateb v Litvě.

Ustanovení „s přihlédnutím ke snížením uplatněným podle čl. 7 odst. 1“ v čl. 10 odst. 1 v kapitole 2 nařízení č. 73/2009 je v rozporu s aktem o přistoupení, jelikož toto ustanovení urychluje předpokládané vyrovnání úrovně přímých plateb ve starších členských státech a v nových členských státech.

Ustanovení čl. 132 odst. 2 nařízení č. 73/2009, jež zní „od roku 2012, přičemž se zohlední použití článku 7 ve spojení s článkem 10“ a které zakotvuje předpokládané vyrovnání úrovně přímých plateb ve starších členských státech a v nových členských státech v roce 2012, je v rozporu s aktem o přistoupení, jelikož stanoví konkrétní rok (2012), během něhož má dojít k předpokládanému vyrovnání úrovně podpory.

V čl. 132 odst. 2 nařízení č. 73/2009 byl pojem „výše“ v rozporu s aktem o přistoupení nahrazen pojmem „úroveň“, který neodkazuje na výši skutečně vyplacené podpory, ale na předpokládané procento.

Je protiprávní porovnávat přímé platby ve starších členských státech a nových členských státech porovnáním podpory vyplacené ve starších členských státech (100 % — modulate) s podporou vyplacenou v nových členských státech dle procenta stanoveného v aktu o přistoupení na zavedení podpory.

- 5) Pátý žalobní důvod se zakládá na rozporu napadeného aktu s cíli společné zemědělské politiky zakotvenými SFEU

V souladu s aktem o přistoupení se zemědělská podpora v nových členských státech vypočítává na základě referenčních výnosů a základní plochy. V roce 2012 byly referenční výnosy a základní plocha v Litvě významně změněny, takže uplatněná modulace a snížení doplňkových vnitrostátních přímých plateb je v rozporu s cíli společné zemědělské politiky a zejména s cílem zvýšit zemědělskou produktivitu.

Žaloba podaná dne 31. července 2013 — Orange v. Komise

(Věc T-402/13)

(2013/C 313/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Orange (Paříž, Francie) (zástupci: J.-P. Gunther a A. Giraud, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise ze dne 25. a 27. června 2013 určených společností France Télécom a Orange, jakož i všem společností, jež jsou jimi přímo či nepřímo kontrolovány, kterými jim byla uložena povinnost podřídit se kontrolám na základě čl. 20 odst. 4 nařízení Rady č. 1/2003⁽¹⁾. Tato rozhodnutí byla přijata v rámci řízení o použití článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP týkajícího se sektoru poskytování služeb připojení k internetu (věc AT.40090).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení zásad nezbytnosti a proporcionality, jelikož Komise nařídila kontrolu týkající se praktik, které jsou velmi podobné praxi popsané v rozhodnutí vydaném francouzským orgánem na ochranu hospodářské soutěže, které bylo vydáno teprve před devíti měsíci, a to i když francouzský orgán na ochranu hospodářské soutěže nekvalifikoval žádné jednání společnosti Orange jako protisoutěžní. Žalobkyně tvrdí, že při kontrole nehledala Komise dodatečné důkazy k těm, které již měla k dispozici, což měla v souladu s judikaturou vydanou v dané oblasti učinit.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází ze svévolného charakteru napadených rozhodnutí, jelikož Komise neměla k dispozici dostatečně závažné a podrobné indicie, aby mohla přijmout tak intrusivní opatření, jakým je kontrola.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst 2003, L 1, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. července 2013 — Gossio v. Rada

(Věc T-406/13)

(2013/C 313/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Marcel Gossio (Casablanca, Maroko) (zástupce: S. Zokou, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil:

- rozhodnutí 2010/656/SZBP, nařízení Rady (ES) č. 560/2005 a prováděcí rozhodnutí 2012/144/SZBP ze dne 8. března 2012, které stanoví omezující opatření vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny, v rozsahu, v němž se týkají žalobce a směřují proti němu;
- rozhodnutí ze dne 17. května 2013, které potvrzuje a prodlužuje výše uvedená omezující opatření v rozsahu, v němž stanoví, že žalobce musí být i nadále uveden na seznamu osob a subjektů uvedených v příloze II rozhodnutí 2010/656/SZBP a v příloze IA nařízení (ES) č. 560/2005 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z překročení pravomoci a zjevně nesprávného posouzení, jelikož:
 - skutečnosti vytýkané žalobci nemají žádný objektivní základ a neopírají se o žádný hmatatelný důkaz;
 - nelze prokázat objektivní vztah mezi důvody uplatněnými k odůvodnění omezujících opatření přijatých vůči žalobci a obecnou situací v Pobřeží slonoviny;
 - právní základy omezujících opatření přijatých vůči žalobci jsou v rozporu s posledními důvody uplatněnými k odůvodnění těchto opatření;
 - rozhodnutí Rady představují zneužití řízení nebo pravomoci.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení základních práv žalobce, zejména pak práva na presumpci nevinu, práva na svobodu podnikání, vlastnického práva, zásady proporcionality, práva na respektování soukromého a rodinného života a práva nebýt vystaven nelidskému nebo ponižujícímu zacházení.

Žaloba podaná dne 13. srpna 2013 — Stanleybet Malta a Stanley International Betting v. Komise

(Věc T-416/13)

(2013/C 313/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stanleybet Malta Ltd (Valletta, Malta); a Stanley International Betting Ltd (Liverpool, Spojené království) (zástupci: R. Jacchia, I. Picciano, A. Terranova, F. Ferraro, G. Dellis, P. Kakouris a I. Koimitzoglou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí obsažené v dopise Komise ze dne 10. června 2013 uzavřít stížnost podanou žalobkyněmi proti Řecké republice a Řecké organizaci fotbalové prognostiky (OPAP) ve věci COMP/39.981, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Komise přezkoumat stížnost s řádnou péčí a pečlivostí a zjevně nesprávné posouzení argumentů uvedených ve stížnosti s odkazem na článek 102 SFEU, konkrétní a autonomní zneužití dominantního postavení, kterého se dopustila OPAP, a definici relevantního trhu.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Komise uvést odůvodnění a porušení článku 296 SFEU.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomocí Komise a porušení zásady autonomní povahy a cílů pravidel hospodářské soutěže.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného právního posouzení, neposouzení slučitelnosti relevantních řeckých právních předpisů s unijním právem před posouzením porušení podle článku 102 SFEU, a porušení práva na řádnou a s řádnou péčí poskytovanou správou, které poskytuje čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a povinnosti Komise přezkoumat stížnost s řádnou péčí s odkazem na článek 106 SFEU.

Žaloba podaná dne 12. srpna 2013 — Gruppo Norton v. OHIM — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Věc T-427/13)

(2013/C 313/56)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Gruppo Norton Srl (Carini, Itálie) (zástupkyně: M. García Lirola, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— vydal rozsudek, jímž posoudí meritum věci a jímž se vyhoví přihlášce ochranné známky pro všechny výrobky v ní uvedené.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „Gruppo Norton S.r.l.“ pro výrobky zařazené do tříd 7 a 9 — přihláška ochranné známky Společenství č. 10 169 753

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Victoriano Marín Nicolás

Namítaná ochranná známka nebo označení: španělská ochranná známka „NORTON HISPANO“ pro výrobky zařazené do třídy 9

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: nepřipustnost odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 19. srpna 2013 — IOC-UK v. Rada

(Věc T-428/13)

(2013/C 313/57)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Londýn, Spojené království) (zástupci: J. Grayston, Solicitor, P. Gjortler,

G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers a N. Pilkington, lawyers)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Rady 2013/270/SZBP ze dne 6. června 2013 (Úř. věst. 8.6.2013, L 156/10), kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 522/2013 ze dne 6. června 2013 (Úř. věst. 8.6.2013, L 156/3), kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu, v rozsahu, v němž se sporné právní akty týkají žalobkyně; a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně vznáší sedm žalobních důvodů týkajících se porušení podstatných náležitostí řízení, jakož i porušení Smluv a právních pravidel, která je provádějí; porušení práva na slyšení; nedostatečného odůvodnění; porušení práva na obhajobu; zjevně nesprávného posouzení; porušení základní zásady proporcionality; porušení základní zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace a porušení základního práva na vlastnictví.

Žalobkyně uvádí, že jí Rada neposkytla slyšení a že tato skutečnost není odůvodněna žádným opačným tvrzením. Dále Rada poskytla nedostatečné odůvodnění. Na žádost žalobkyně, aby bylo odůvodnění rozšířeno a poskytnut přístup k dokumentům, Rada dosud neodpověděla, s výjimkou stručného dopisu potvrzujícího přijetí uvedené žádosti. Tímto opominutím měla Rada porušit právo žalobkyně na obhajobu, které nebylo umožněno předložit účinné argumenty proti závěrům Rady, jelikož jí byly odepřeny. Rada navíc neodůvodnila, že nepřímá kontrola žalobkyně ze strany NIOC bude představovat hospodářský prospěch pro Íránský stát, který by byl v rozporu s cílem napadeného rozhodnutí a nařízení. V souvislosti s důvody pro její zařazení na seznam považuje žalobkyně tyto důvody buď za nedostatečné nebo stížené vadou nesprávného posouzení. Kromě toho, srovnání cílů rozhodnutí obsahujícího dotčené zařazení na seznam a praktického dopadu tohoto rozhodnutí pro žalobkyni prokazuje, že rozhodnutí je nepřiměřené. Konečně, Rada podle názoru žalobkyně porušila základní právo na vlastnictví, jelikož přijala opatření, jejichž přiměřenost nelze zjistit.

Žaloba podaná dne 20. srpna 2013 — Petropars Iran a další v. Rada

(Věc T-433/13)

(2013/C 313/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Petropars Iran Co (Kish Island, Írán); Petropars Oilfields Services Co. (Kish Island); Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (Teherán, Írán); a Petropars Resources Engineering Kish Co. (Teherán) (zástupci: S. Zaiwalla, Solicitor, P. Reddy, Solicitor, R. Blakeley, Barrister, a Z. Burbeza, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil zápisy 1-4 v příloze II.B. k rozhodnutí 2013/270 ⁽¹⁾ a zápisy 1-4 v příloze II.I.B. k nařízení č. 522/2013 ⁽²⁾; a/nebo

— určil, že čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 ⁽³⁾ a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 ⁽⁴⁾ se neuplatňují na žalobkyně; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod se zakládá na tom, že není dán právní základ pro označení žalobkyň v rozhodnutí Rady 2013/207/SZBP a v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 522/2013, neboť důvody uvedené v souvislosti s označením jednotlivých žalobkyň („dceřiná společnost označeného subjektu“) nejsou jediným z kritérií pro zařazení do nařízení Rady č. 267/2012 nebo rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP.

2) Druhý žalobní důvod se zakládá na tom, že označení žalobkyň je protiprávní v rozsahu, v němž Rada tvrdila, že jednala podle čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 nebo čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413: 1. jelikož nejsou splněna věcná kritéria pro označení žalobkyň ani v jednom případě a/nebo se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení, zda byla kritéria splněna nebo nikoli; 2. Rada označila žalobkyně na základě důkazů, jež dostatečně neprokazovaly, že byla kritéria splněna, čímž se dopustila (dalšího) zjevně nesprávného posouzení.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na tom, že v rozsahu, v němž čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 a/nebo čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 umožňuje označení žalobkyň jen na základě toho, že jsou dceřinými společnostmi označených subjektů (jež jsou rovněž dceřinými společnostmi označených subjektů neobviněných z jakéhokoli protiprávního jednání), jsou uvedena ustanovení protiprávní, jelikož jsou v rozporu se zásadou proporcionality a neměly by se na žalobkyně vztahovat.

4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na tom, že označení žalobkyň je v každém případě v rozporu s jejich základními právy a svobodami podle Listiny základních práv, resp. unijním právem, včetně jejich práva na podnikání a výkon obchodní činnosti, pokojné užívání jejich majetku a je v rozporu se zásadou proporcionality. Označení je dále v rozporu se zásadou prevence a zásadou ochrany životního prostředí a lidského zdraví a bezpečnosti, jelikož může způsobit značnou škodu na zdraví a bezpečnosti obyčejných iránských pracujících a na životním prostředí.

5) Pátý žalobní důvod se zakládá na tom, že Rada při přijímání rozhodnutí Rady 2013/207/SZBP a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 522/2013 v rozsahu, v němž se vztahují na žalobkyně, porušila procesní náležitosti, a to 1. povinnost individuálně oznámit (třetí a čtvrté) žalobkyni, že byly označeny; 2. povinnost uvést (ve vztahu ke všem žalobkyním) přiměřené a dostatečné odůvodnění, a 3. respektovat právo žalobkyň na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/270/SZBP ze dne 6. června 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 156, s. 10).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 522/2013 ze dne 6. června 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 156, s. 3).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. srpna 2013 — Klaes v. OHIM — Klaes Kunststoffe (Klaes)

(Věc T-453/13)

(2013/C 313/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Horst Klaes GmbH & Co. KG (Bad Neuenahr-Ahrweiler, Německo) (zástupce: B. Dix, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Kales Kunststoffe GmbH (Neuenrade, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 6. června 2013 ve věci R 1206/2012-1 a zamítl námitku proti přihlášce ochranné známky Společenství žalobkyně (č. 9545096).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Klaes“ pro výrobky zařazené do třídy 42 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 545 096

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Klaes Kunststoffe GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka modré barvy „Klaes“ pro služby zařazené do třídy 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009

Žaloba podaná dne 23. srpna 2013 — Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE)

(Věc T-458/13)

(2013/C 313/60)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Joseba Larrañaga Otaño (San Sebastian, Španělsko) a Mikel Larrañaga Otaño (San Sebastian) (zástupce: F. Bueno Salomero, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „GRAPHENE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 13, 23, 25 a 38 — přihláška ochranné známky Společenství č. 10 895 258

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 23. srpna 2013 — Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE)

(Věc T-459/13)

(2013/C 313/61)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Joseba Larrañaga Otaño (San Sebastian, Španělsko) a Mikel Larrañaga Otaño (San Sebastian) (zástupce: F. Bueno Salomero, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „GRAPHENE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 2, 6, 10 a 22 — přihláška ochranné známky Společenství č. 10 892 446

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 28. srpna 2013 — Arrow Group a Arrow Generics v. Komise

(Věc T-467/13)

(2013/C 313/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Arrow Group ApS (Roskilde, Dánsko) a Arrow Generics Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: S. Kon, C. Firth, a C. Humpe, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1, 2 a 3 rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final ze dne 19. června 2013 ve věci COMP/39.226 — Lundbeck v části, v níž se týkají společnosti Arrow, nebo
- podpůrně zrušil článek 2 rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final ze dne 19. června 2013 ve věci COMP/39.226 — Lundbeck v části, v níž byla společnosti Arrow uložena pokuta za britskou a dánskou dohodu, nebo
- ještě podpůrněji zrušil článek 2 rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final ze dne 19. června 2013 ve věci COMP/39.226 — Lundbeck v části, v níž byla společnosti Arrow uložena pokuta za dánskou dohodu, a odpovídajícím způsobem pokutu snížil, nebo
- zcela podpůrně snížil pokutu uloženou v článku 2 rozhodnutí Komise C(2013) 3803 final ze dne 19. června 2013 ve věci COMP/39.226 — Lundbeck a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila podstatné procesní náležitosti v řízení, jež vedlo k vydání rozhodnutí, jelikož (i) nezahájila řízení a nepokračovala ve svém šetření v přiměřené lhůtě, (ii) nezajistila včasný a vhodný přístup ke spisu a (iii) nevydala doplňující oznámení námitek.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že společnosti Arrow a Lundbeck byly potenciálními konkurenty, když obě dohody uzavíraly.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že obě dohody měly za cíl omezit hospodářskou soutěž v rozporu s článkem 101 SFEU.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že při ukládání pokuty společnosti Arrow porušila Komise zásadu proporcionality, zásadu *nullum crimen nulla poena sine lege* a zásadu právní jistoty.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází podpůrně z toho, že Komise pochybila, když britskou a dánskou dohodu kvalifikovala jako jediné a pokračující protiprávní jednání porušující článek 101 SFEU, a porušila článek 25 nařízení 1/2003⁽¹⁾, když společnosti Arrow uložila pokutu za dánskou dohodu po uplynutí promlčecí doby v oblasti ukládání pokut.

- 6) Šestý žalobní důvod vychází podpůrněji z toho, že se Komise dopustila pochybení při výpočtu pokuty, když uložila pokutu, která je nepřiměřená závažnosti tvrzených protiprávních jednání porušujících článek 101 SFEU.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy.

Žaloba podaná dne 9. září 2013 — MedSkin Solutions Dr. Suwelack v. OHIM — Cryo-Save (CryoSafe)

(Věc T-482/13)

(2013/C 313/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Německo) (zástupce: Rechtsanwalt A. Thünken)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Cryo-Save AG (Pfäfers, Švýcarsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. července 2003 ve věci R 1759/2012-4 a změnil jej v tom smyslu, že odvolání podané žalobkyní u OHIM je odůvodněné, a zamítl námitku;
- podpůrně, zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 4. července 2003 ve věci R 1759/2012-4 a vrátil věc příslušnému průzkumovému referentovi;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „CryoSafe“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 5 a 40 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 619 586

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Cryo-Save AG

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „CryoSafe“ pro výrobky zařazené do třídy 10, 42 a 44

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009

Žaloba podaná dne 6. září 2013 — Navarra de Servicios y Tecnologías v. Komise

(Věc T-487/13)

(2013/C 313/64)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Navarra de Servicios y Tecnologías SA (Pamplona, Španělsko) (zástupce: A. Andérez González, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalující společnosti, a uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU.

— Žalobkyně v tomto ohledu poukazuje na neexistenci státní podpory, jelikož v daném případě nedošlo k zásahu státu prostřednictvím převodů státních prostředků, nebyly zvýhodněny podniky, které provozují hospodářskou činnost, a nebyla narušena hospodářská soutěž a ovlivněn obchod mezi členskými státy.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 106 odst. 2 SFEU, jakož i protokolu o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, který je přílohou Amsterodamské smlouvy ze dne 2. října 1997.

Žalobkyně v tomto ohledu poukazuje na:

— zákonnou podobu služeb obecného hospodářského zájmu, u jejichž uspořádání, organizace a financování je členským státům přiznán široký prostor k rozhodování,

— neexistenci výhodnějšího soutěžního postavení získaného žalobkyní, a

— dodržení kritérií stanovených ve věci Altmark v tomto případě, jelikož existuje jasné vymezení závazků veřejné služby a výslovné pověření k nim a bylo provedeno podrobné a objektivní hospodářské vyčíslení, které nepřesahuje výdaje vzniklé výkonem závazků veřejné služby.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, jelikož v tomto případě existuje cíl společného zájmu, k jehož dosažení se sporné opatření zdá být vhodné a přiměřené a nevyvolává zbytečná narušení trhu.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci mezi předmětem napadeného rozhodnutí a konečným cílem tohoto rozhodnutí, jakož i zjevná nepřiměřenost mezi sledovaným teoretickým cílem a důsledky jeho uplatnění, které jsou v rozporu s obecným zájmem a upřednostňují obchodní a hospodářské zájmy konkrétního provozovatele či provozovatelů.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 19. září 2013 — Gheysens v. Rada

(Věc F-83/08) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Pomocný smluvní zaměstnanec — Podmínky pro přijetí — Funkční skupina — Shoda mezi druhy úkolů a funkčními skupinami — Trvání pracovního poměru“)

(2013/C 313/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Johan Gheysens (Malines, Belgie) (zástupci: původně S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, poté S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal a D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně M. Bauer a K. Zieleskiewicz, poté M. Bauer a J. Herrmann, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Rady, kterým se stanoví podmínky pro přijetí žalobce, protože omezuje dobu trvání pracovního poměru na dva roky a zařazuje jej do funkční skupiny III, platové třídy 11, platového stupně 1, jakož i z důvodu protiprávnosti článku 88 PŘOZ, protože povoluje souslednost smluv na dobu určitou v celkovém limitu tří let.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady Evropské unie přijmout J. Gheysense se zrušuje v rozsahu, v jakém stanoví jeho zařazení do funkční skupiny III.
- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení, jakož i tři čtvrtiny nákladů vynaložených J. Gheysensem.

4) Johan Gheysens ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 6.12.2008, s. 59.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 19. září 2013 — Marcuccio v. Komise

(Věc F-31/13)

(„Veřejná služba — Článek 34 odst. 1 a 6 jednacího řádu — Žaloba podaná faxem ve lhůtě pro podání žaloby prodloužené o desetidenní lhůtu z důvodu vzdálenosti — Žaloba podaná dopisem v deseti následujících dnech — Neexistence totožnosti mezi žalobami — Opožděné podání žaloby“)

(2013/C 313/66)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Žalovaná: Komise Evropské unie

Předmět věci

Návrh na zrušení zamítnutí žádosti žalobce o vyplacení náhrady za škodu, která mu byla způsobena při přeřazení z delegace Komise v Luandě do sídla Komise v Bruselu a v návaznosti na toto přeřazení.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 313/57	Věc T-428/13: Žaloba podaná dne 19. srpna 2013 — IOC-UK v. Rada	30
2013/C 313/58	Věc T-433/13: Žaloba podaná dne 20. srpna 2013 — Petropars Iran a další v. Rada	31
2013/C 313/59	Věc T-453/13: Žaloba podaná dne 26. srpna 2013 — Klaes v. OHIM — Klaes Kunststoffe (Klaes)	31
2013/C 313/60	Věc T-458/13: Žaloba podaná dne 23. srpna 2013 — Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE)	32
2013/C 313/61	Věc T-459/13: Žaloba podaná dne 23. srpna 2013 — Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE)	32
2013/C 313/62	Věc T-467/13: Žaloba podaná dne 28. srpna 2013 — Arrow Group a Arrow Generics v. Komise	32
2013/C 313/63	Věc T-482/13: Žaloba podaná dne 9. září 2013 — MedSkin Solutions Dr. Suwelack v. OHIM — Cryo-Save (CryoSafe)	33
2013/C 313/64	Věc T-487/13: Žaloba podaná dne 6. září 2013 — Navarra de Servicios y Tecnologías v. Komise	34

Soud pro veřejnou službu

2013/C 313/65	Věc F-83/08: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 19. září 2013 — Gheysens v. Rada („Veřejná služba — Pomocný smluvní zaměstnanec — Podmínky pro přijetí — Funkční skupina — Shoda mezi druhy úkolů a funkčními skupinami — Trvání pracovního poměru“)	35
2013/C 313/66	Věc F-31/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 19. září 2013 — Marcuccio v. Komise („Veřejná služba — Článek 34 odst. 1 a 6 jednacího řádu — Žaloba podaná faxem ve lhůtě pro podání žaloby prodloužené o desetidenní lhůtu z důvodu vzdálenosti — Žaloba podaná dopisem v deseti následujících dnech — Neexistence totožnosti mezi žalobami — Opožděné podání žaloby“)	35



EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS